

Sedmdesátý Danielův týden

Mockrát děkuji, bratře Neville. Dobré jitro, přátelé. Je to pro mne výsada, že mohu být dnes ráno znovu v modlitebně a pokračovat v tomto velikém Poselství, které se snažíme objasnit, tento sedmdesátý týden Daniele. Jsme šťastní, že můžeme vidět tak mnohé shromážděné v tomto horkém dni, a zároveň je nám líto, že nemáme dost míst k sezení. Vidíme, jak jsou lidé natlačeni, stojí kolem dokola a není to zrovna moc šikovné. Není zde pohodlí, jaké by jste měli mít, a potom se vám snadněji nechápe. Ale učiníme vše pro to, abychom se s tím rychle vypořádali.

² A—a dnes, doufám, že jste, pokud budu trochu otálet, že mi prominete, neboť toto je rozhodující doba tohoto Poselství, vhodná doba, aby to bylo přesně definováno. Seřadili jsme to do tří úseků, abychom si byli jisti, že jsme to pochopili.

³ A teď, samozřejmě, ta—ta přítomná část posluchačstva ví, že toto, nebo toto Poselství je nahráváno. A posíláno kolem celého světa. Prakticky každý národ na světě přijímá tyto pásky. A chtěl bych nyní říci posluchačům těchto pásek, kdekoli se nacházíte a v kterékoli části světa jste, mohou se tam nacházet věci, ve kterých se mnou nesouhlasíte, ohledně učení, které já—já zastávám. Ale chtěl bych jasně říci, bratři, kdybyste to snad vy objasnili způsobem, kterým to vidíte, bude se to snad lišit od způsobu, jak věřím já. Ale budu rád naslouchat tomu, co řeknete.

⁴ Ale vede mne myšlenka, díky které přináším tato Poselství z... Božího Slova, ve mém srdci. Je to za účelem vzdělání Církve, celé Církve, obecné Církve, Kristovy Církve, jakožto celku. A opravdu věřím, že žijeme v posledním dni. A můj pokus o objasnění toho, a přitom se tomu vyhnout, aby to bylo učiněno, postrčeno jedním nebo druhým směrem... Nikdy jsem se neprovinil, pokud vím, abych toto činil.

⁵ Mnohokrát to lidé poslouchají z pásek a říkají: „Dobře, ale já s tím nesouhlasím. On prostě nezná své učení, nezná Písmo.” No dobrá, to, to může být v pořádku. Vidíte? Nedovolím si říci, že to není pravda.

Ale pro mě, já—já to studuji, nikoli proto, abych vzal nějaká—nějaká slova... Přečtu si, co o tom říkají jiní lidé a vážím si jich. A všeho, co někdo jiný řekne, cením si toho. Ale potom—potom to přinesu před Boha a setrvám v tom, dokud to nemohu objasnit od Genesis až po Zjevení a potom vidím, jak je to propojeno v Bibli. A potom vidím, že to je už téměř správné. A samozřejmě, kde vy máte pravdu, to je to jediné

místo, kde jsem se dostal ze správného směru. A snad tam, kde se vy mýlíte nebo máte pravdu, tam jsem se dostal ze správného směru, nebo opačně.

⁶ A tak si ceníme vás, skvělých lidí, kteří se nacházíte zde mezi posluchačstvem dnes ráno a rovněž vás, skvělých lidí, kteří posloucháte tyto pásky. A my... Vše, co bylo učiněno, bylo učiněno pro Království Boží. Mám mnoho přátel kolem světa a velice si jich cením a věřím, že s nimi budu trávit věčnost. A nikdy v mém srdci nebylo pokušení jakýmkoli způsobem je svádět, nýbrž jsem se pokoušel, vykonat všechno s cílem, být jim nápomocen.

⁷ Cítím to jako Šalomoun, když se modlil a řekl si, aby mohl mít moudrost, aby byl s to vést Boží lid. Toto je moje upřímná modlitba.

⁸ Moji společníci, kteří jsou zde se mnou, kolem, vidím bratra Merciera, a—a bratra Roye Borderse a bratra Nevilleho a Billy Paula, svého syna. Je zde rovněž Gene a ti ostatní, Teddy a ti další. Vážím si všech těch lidí, kteří přicházejí, aby mi byli nápomocni.

⁹ Vzpomínám si, jak nedávno bratr Leo, na vidění které měl; sen, jak to on nazval, jednou večer, když jsme se poprvé potkali; jak on viděl veliký vrchol ve tvaru pyramidy, vysoko ve vzduchu. A já jsem tam někde kázal a on tam vylezl, aby se ujistil, oč se vlastně jedná. A když vylezl na tento vrcholek, tedy, on řekl, že v určité vzdálenosti v takovém stříbřitě vypadajícím světle, jako podnos, jsem stál a kázal lidem. A že upoutal mou pozornost a ohlédl jsem se na něj a řekl jsem: „Jak ses sem vůbec mohl dostat? Jak jsem se sem dostal?”

¹⁰ Řekl jsem: „Leo, sem nemůže nikdo přijít. Bůh sám sem musí člověka dostat. Nu, tys sem neměl přijít. Ty máš jít dolů a svědčit tam lidem, poté, když jsi to viděl, že to je Pravda, že to je Pravda.” Leo se tedy šplhá dolů, aby o tom svědčil lidem.

¹¹ Jak je to dlouho, bratře Leo? Před několika léty, že ano? Několik let. Od té doby, pokud vím, byl věrný ve vykonávání toho, svědčil lidem, že tato služba pochází od Boha. Tak tedy, já—já nechci, aby to pocházelo ode mne. Jestliže to pochází ode mne, pak to neprospěje, neboť v člověku se nenachází dobro. Vidíte? To musí pocházet z Boha.

¹² Nu, když se tak rozhlížím kolem sebe... Včera odpoledne jsem si potřásl rukou se svým přítelem bratrem Westem. Ještě jsem jej neobjevil v této budově; ano, právě nyní, dnes ráno. Víte z jak daleka tito lidé přicestovali, přijeli až z—z jihu Alabamy, na neděli sem, daleko z jihu Alabamy!

¹³ Bratr Welch Evans, nevšiml jsem si jej minulou neděli. Zaslechl jsem, že zde dnes byl. Tito lidé přijeli z Tiftonu, Georgia, aby byli zde. A bratr sedící zde, jeho spolucestující.

Tak mnozí! Bratr Palmer z Maconu v Georgii. A tuším, že vidím sestru Ungrenovou a ty ostatní tam vzadu. Oni přicestovali až z Memfisu v Tennessee. Tak tedy, snad si myslíte. . . A jiní z jiných míst. Zrovna jsem zde potkal paní někde z Jižní Karolíny.

¹⁴ Nu, domníváte se, že tito lidé zde. . . zrovna jsem uviděl někoho z Chicaga a z jiných míst, kteří cestují stovky a stovky mil, aby se zúčastnili této bohoslužby. A potom, když sem dorazí, nemají ani místo k sezení. Nemají klimatizovanou místnost; jakousi starou, teplou budovu, v níž musí stát, utírat si pot a brát peníze ze stolu, od svých dětí, aby sem přijeli a naslouchali tomu Poselství. Chcete mi říci, že zde není nějaké. . . za tou řekou někde nějaké místo, kam oni směřují jednoho z těch dnů? Není o tom pochyb, že je. Toto je prostě věrnost! Tito lidé jsou plátcí desátek. Nejen, že sem přicházejí, nýbrž přinášejí mi své desátky a oběti, přinášejí to do Pánova domu, snažíce se naplnit spravedlnost. Bůh bohatě požehnej tyto věrné lidi! Bůh jim buď milostiv a nechť milost zůstává s nimi.

¹⁵ Vidím svého přítele, Charlieho Coxe a ty další z jihu Kentucky. A kamkoli se podívám, vidím lidi z různých míst.

¹⁶ Tento mladý muž sedící zde, nemohu si vzpomenout, jak se jmenuje. Potkal jsem jej v Chicagu. Ale ty jsi z nějaké biblické školy daleko odsud, že ano? [Bratr říká: „Springfield, Missouri”—vyd.] Springfield, Missouri; Biblická škola Sborů Božích. Jo. Je to skvělé. Vidíte, oni přicházejí ze všech stran do tohoto maličkého starého kostelíku.

¹⁷ Pomyslete jen, asi, asi před třiceti léty, když jsem pokládal úhelný kámen, toho jitra jsem stál na Sedmé ulici, jeden městský blok odsud. Ještě jsem nebyl ani ženatý, byl jsem jen mladým mužem. A viděl jsem vidění lidí natlačených a namačkaných zde ze všech možných míst. A byl jsem tak šťasten, když jsem stál za kazatelnou. A bylo to tehdy, když On řekl: „Ale toto není tvoje modlitebna.” A postavil mne pod oblohu. A znáte zbývající část toho vyprávění, které je popsáno na listu Bible, ležící zde na úhelném kameni.

¹⁸ Jsem tak vděčný za tyto lidi. Nemohu si. . . Je to příliš málo, jen—jen říci: „Jsem za vás vděčný.” Ale modlím se za vás. Důvěřuji vám. Věřím vaší zkušenosti s Bohem. Nevěřím, že muž nebo žena budou cestovat stovky a stovky mil jen proto, aby ukázali jaké na sobě mají šaty. Já—já si nemyslím, že by to činili. Nikoli. Nepřicházejí sem, aby byli viděni. Přicházejí sem, neboť jsou hluboce a upřímně zaujati spasením svých duší. Mojí modlitbou je: „Bože, pomoz mi, pomoz mi, být alespoň z poloviny tak upřímný, abych se pokusil sloužit jim celým svým srdcem a hleděl k Bohu.”

¹⁹ To Poselství, vidíte, dnes ráno je to nakresleno zde na tabuli. A to za tím účelem, abych učinil, objasnil, zatímco budu pokračovat, budu se snažit učinit vše pro to, abyste to pochopili, zatímco o tom budu mluvit.

²⁰ Těch *Sedmdesát Danielových týdnů*, to bylo jedno veliké studium, téměř dva dny a dvě noci, byl jsem zde od konce toho týdne, když jsem se tím začal zabývat, pokoušel jsem se zjistit, která slova použít jako Pravdivá. Musí se to srovnávat se zbytkem Bible. Vidíte? Nemůžete se toho jen chopit, pouze jediného citátu Písma a učinit z toho pojednání a potom říci: „Dobrá, tím je řečeno toto,” a potom se otočit a říci: „Dobrá, ale zde To—To říká něco jiného, odporujícího *tomu*.” Takovým způsobem to nelze dělat. Ono musí neustále říkat to stejné. Pokud ne, nuže, tedy, potom jste—jste na omylu. A takovým způsobem se to snažím vyučovat.

²¹ Mimochodem, na páskách, jelikož se to nahrává. Největší kritiku, které se mi dostává kvůli páskám, mezi bratřími v různých světadílech, je víra v Boží milost, kterou vyučuji svým způsobem, že: „Byli jsme předurčeni před počátkem světa.”

²² Samozřejmě, moji letniční bratři, vím, že váš pohled je zákonický, vidíte, a já—já vím, že to maličko porušuje vaše názory. Ale nechcete jakožto křesťanští bratři, nechcete věnovat větší pozornost a pokleknout s vaší Bibli před Bohem na kolena a poprosit Boha, aby vám to objasnil? Nechcete to učinit? Chcete se nadále přidržovat toho zákonického nazírání a nepokusíte se to propojit od Genesis po Zjevení?

²³ A, „Semen hada”, to už je zabíják; mnozí lidé tomu nevěří. Ale kdybyste si jen přečetli v Genesis, Bible praví, že had měl semeno. „A nepřátelství položím mezi semenem hada a Semenem ženy.” A tak, had měl semeno. A jestliže semeno hada bylo jenom duchovní, potom Ježíš nebyl mužem, potom Semen ženy bylo rovněž duchovní. Oba měli semeno a to nepřátelství tam přetrvává. Had měl semeno. A stačí, když si jen vezmete vaše Bible a posadíte se a budete napřed uctíví vůči Bohu, věřím, že vám to Bůh zjeví.

²⁴ A pokud tomu neporozumíte, jsem—jsem k službám a učiním vše, čeho budu schopen, abych vám byl nápomocen, dopisem nebo—nebo v rozhovoru, nebo jakýmkoli způsobem, abych vám pomohl. Samozřejmě, uvědomujeme si, že toto člověka nezachrání, stejně tak to člověka neodsoudí, to může pouze vnést Světlo do tématu, ohledně kterého se tak usilovně snažíme, aby jej lidé spatřili. Vidíte? To pouze vnáší Světlo.

²⁵ A teď k přítomnému posluchačstvu, toto jsem řekl kvůli páskám, vidíte, a tyto pásky jdou všechny, všude.

²⁶ A teď, skloňme na chvíli své hlavy, předtím než přistoupíme k Autorovi tohoto Slova. Kolik z vás, posluchačů,

dnes ráno je v nouzi, říkáte: „Jsem v nouzi. Ó, Bože, smiluj se nade mnou.“ Pán ti žehnej. A pro ty, kteří poslouchají pásku, pokud to uslyšíte, necht' Bůh vyhově vaší žádosti.

²⁷ Náš Nebeský Otče, jsme vděční lidé, ač nehodní. Přistupujeme dnes ráno k Tvému trůnu milosti, neboť jsme byli vybídnuti, abychom přišli. Ježíš řekl: „Proste Otce o cokoli v Mém Jménu a Já to učiním.“ A teď, my víme, že je to pravda.

²⁸ A zde v tomto posluchačstvu a rovněž v těch–těch zemích, kam se tyto pásy dostanou, snad tomu budou naslouchat desítky tisíc znovuzrozených křesťanů. A víme, Otče, že když jsme byli znovuzrozeni, že náš duch se narodil shůry. To je Duch Boží, Duch Svatý, na nás. A uvědomujeme si, že Duch Svatý je všemocný a může učinit vše, po čem toužíme, aby bylo vykonáno. Tak tedy, Nebeský Otče, chceme Tě poprosit, abys uvolnil naši víru k tomu Duchu, aby nás dnes ráno mohl uchránit a necht' pro slávu Božího Království, necht' všechny tyto žádosti a prosby, abychom mohli být uzdraveni z našich nemocí a neduhů, abychom tak mohli sloužit našemu Bohu se vším co je v nás.

²⁹ Otevři dnes naše uši k porozumění, zatímco se budu pokoušet přednášet tuto velikou otázku a objasnit ji v lidských myslích. Mám zde napsáno, Pane, na papíře, a rovněž nakresleno na tabuli, tento náčrt, ale jsem naprosto neschopen to objasnit. Nu, všichni Tě vzýváme, toho velikého Mistra, který napsal toto Slovo, který je inspiroval, který je dal proroku Danielovi. A modlíme se, abys dnes ráno poslal inspiraci, v tomto posledním dni, jak On řekl, že tato Kniha bude uzavřena až do této doby, abys otevřel naše porozumění. A necht' v našich srdcích je měkce ustlána víra, která dovolí Slovu uchopit vliv a život a nech v našich životech vyrůst stromům spravedlnosti, k čemu je vlastně určena. Naše víra v Boha, necht' ona pro nás dnes ráno toto zajistí. Neboť nyní pokorně očekáváme a odevzdáváme se Tobě, ve Jménu Ježíše Krista. Amen.

³⁰ Nu, jsme vděční za toto ráno, za tuto velkolepou výsadu, že znovu můžeme otevřít stránky Věčného Božího Slova.

³¹ A teď, důvod proč jsem to vzal na sebe, abych se to pokusil objasnit, je, že chceme projít skrz Knihu Zjevení a zrovna jsme ukončili sedm věků církve. A potom na konci 3. kapitoly Knihy Zjevení, Církve je vzata ze Země do Slávy. A já se pokouším celým srdcem, abych toto dostal do lidí, aby očekávali, že se něco stane, když uvidí, jak je toto napsáno v Knize Zjevení, to, co nebylo upotřebeno v církevním věku. A nacházíme se blíže konce, než si vůbec uvědomujete.

³² Před několika večery, Billy, můj... Nebo spíše moje snacha, zavolala mne pozdě v noci a řekla, že tam byl jakýsi muž, který se jmenoval Andy Herman, který je mým

bratrancem, že leží umírající v nemocnici. A šel jsem jej navštívit. Omámili jej . . . v takovém stupni, že spal a nemohl jsem s ním promluvit. Následujícího rána . . . Poprosil jsem Boha, aby jej uchoval při životě, než bych byl s to. Andy je dobrý muž, ale on prostě nebyl křesťanem. To není strýc; to je bratranec, oženil se s mou sestřenicí.

A když mi teta Ade řekla, jak tam stála, řekla: „Billy, po celých osmdesát let svého života nesloužil Bohu. Ale,” řekla, „před několika týdny seděl doma . . .” On, osmdesátiletý muž, neboť manuálně příliš nepracoval. Ale, řekla . . .

On ji zavolal a řekl: „Hattie, víš co? Kristus přišel sem ke mně, právě před několika minutami.”

Pohleděla na něj a řekla: „Andy, jsi—jsi . . . Co se děje?” Řekla . . .

On řekl: „Nikoli. On se zjevil právě zde přede mnou a něco řekl.”

Řekla: „Co ti řekl?”

„Je později než si myslíš.”

³³ Během několika týdnů, dvou nebo tří týdnů, byl raněn mrtvicí a ležel ochrnutý tam v nemocnici a umíral. Řekl jsem: „Teto Ade, je to hanba, že jsi mne nezavolala, nebo někoho jiného, aby dostal jeho srdce do patřičného stavu pro tuto hodinu, k níž nyní dospěl.”

³⁴ Prosil jsem Pána následujícího rána, kdy jsem . . . Nemohl mluvit a tak jsem se jej jen ptal. Řekl jsem: „Rozumíš mi strýčku Andy?” A on—on jen kývl hlavou a pohnul čelistí. Modlil jsem se za něj a přiměl jej, aby se vyznal ze svých hříchů před Bohem. Chtěl jsem jej pokřtít a teta Ade chtěla být rovněž pokřtěna.

³⁵ A potom jsem šel chodbou a chtěl se setkat s jednou paní, která bydlí zde v sousedství a měli ji odvézt na psychiatrii a Pán pro ni učinil velikou věc, vrátila se domů.

Potom jsem cestou potkal barevnou sestru a ona řekla: „Nejsi bratr Branham?”

Řekl jsem: „Jsem.”

Ona řekla: „Pamatujete si mne? Jsem paní Drye.”

³⁶ A já jsem řekl: „Ano, tuším, že ano. Pete Drye a ti další. Ano, vzpomínám si na vás.” Pohleděla do místnosti a když jsme . . . Byl jsem zvědav, proč to řekla. A tam strýček Andy povstal z lůžka a seděl tam pohybuje nohama a rukama jako každý další, pokoušeje se dostat tuto věc, lůžkovinu, dolů, aby se mohl odsud dostat a odejít. Nyní oni přicházejí, aby byli pokřtěni ve Jméno Pána Ježíše, on a jeho žena.

³⁷ Tak . . . Proč to vlastně říkám, je později než si myslíme. A věřím, že těchto *Sedmdesát Danielových týdnů* nám to pomůže pochopit.

³⁸ Tak tedy, většina našich letničních bratří, jak jsem předtím řekl na pásku, oni s tím nesouhlasí. Oni vyhlíží na něco velikého, že se stane něco mocného. A moji bratři, jestliže budete poslouchat velice pozorně a ne . . . a naslouchat, uvidíte, že to něco velikého už pominulo. Ježíš je už hotov, aby se vrátil.

³⁹ Církev odchází ve třetí kapitole Zjevení. Není tam řeč o ničem, jen ta poslední věc a to byl posel věku. Potom máme co dělat se Židy až do opětovného příchodu s Nevěstou v 19. kapitole. Od 6. až po 19. kapitolu je všechno židovské.

Toto se právě pokusím dostat do svého dobrého bratra zde, během těch Pečetí, bratra Woodse, který byl předtím svědkem Jehovovým, on a celá jeho rodina, která tu je dnes ráno přítomná, že těch „sto čtyřicet čtyři tisíce“ nebyli, nemají vůbec nic společného s pohany. To jsou Židé. Vidíte? To je mystické tělo Kristovo na zemi dnes.

Nevěsta je mystické Tělo. Skrze Ducha Svatého jsme vekřtění do tohoto mystického Těla.

⁴⁰ Tak tedy, víme, že zde v Knize Daniele, ze které jsme četli, budeme to číst znovu, neboť je to Jeho Slovo. V 9. kapitole Daniele, 24. verš:

Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému a městu svatému tvému k zabránění převrácenosti a k zapečetění hříchů, i vyčištění nepravosti a k přivedení spravedlnosti věčné, a k zapečetění vidění i proroctví, a ku pomazání Svatého svatých.

Věziž tedy a rozuměj, že od . . .

Dvacátý pátý verš. Tak tedy, to je to o čem jsme už mluvili a ukončili tím minulou neděli večer, „pomazání Svatého svatých.“ A zde začínáme dnes ráno, od 25. verše. „A proto . . .“

Věziž tedy a rozuměj, že od vyjití výpovědi o navrácení a o vystavení Jeruzaléma . . . (To je „tvoje svaté město.“) . . . až do Mesiáše vývody bude téhodnů sedm, potom téhodnů šedesáte dva, když již zase vzdělána bude ulice a příkopa, a ti časové budou přenesnadní.

Po téhodnech pak těch šedesáti a dvou zabít bude Mesiáš, však jemu to nic neuškodí; nýbrž to město i tu svatyni zkazí, i lid ten svůj budoucí, tak že skončení jeho bude hrozné, ano i do vykonání boje bude boj stálý všelijak do vyplnění.

„A . . .“ A teď, pamatujte, to je konec války. Máme to zde na tabuli. „A,“ nyní začínáme něco jiného.

*Utvrdí však smlouvu mnohým v téhodni posledním,
u prostřed pak toho téhodne učiní konec oběti zápalné
i oběti suché; a skrze vojsko ohavné, až do posledního
a uloženého poplénění hubící, na popléněné vylito
bude zpuštění. (Tot' vše!)*

⁴¹ Ó, jaká lekce! Jednou jsem řekl své manželce: „Jsem zvědav, zda to lidé vůbec pochopí.” A teď, přál bych si, abyste to pochopili. Ne... Budeme tu třeba celý den, ale prostě vytrvejme. Tak tedy, my—my—my bychom tomu chtěli porozumět. Vidíte? My—my si chceme být jisti tím, že je to Pravda. A, vy, kéž byste to jen uviděli. A snad požádám... .

⁴² Potom bych chtěl tento náčrtek zde ponechat a vy—vy si ho potom můžete obkreslit. Přijít sem dnes odpoledne, kdykoli chcete a nakreslit si tento náčrtek a tak dále. To vám pomůže tomu porozumět. Z toho důvodu jsem jej sem umístil, abyste tomu mohli porozumět.

⁴³ A teď si to maličko zopakujme, abychom měli nějaký základ. Nyní zde byl... Daniel byl starostliv o svůj lid, neboť slyšel Jeremiáše proroka a porozuměl, že Jeremiáš řekl, že budou v zajetí sedmdesát let. A potom zjistil, že jsou v zajetí už šedesát osm let. A tak věděl, že čas se už přiblížil. A tak nechal stranou veškerou svou práci, přestal dělat, jak to vskutku bylo, a nechal stát všechny své denní úkoly. Obrátil svou tvář k Bohu, oblékl se do zíně a popela a začal se postit a modlit, aby mohl porozumět, kdy to nastane. Potom shledáváme, jak jsme už řekli předtím... .

[Bratr Branham mluví s někým na pódiu—vyd.] Mohl bys to otočit maličko na tuto stranu, jen maličko. Ten ventilátor fouká příliš silně. Způsobí, že budu chraptět. Tedy... . Děkuji, bratře.

⁴⁴ Tak tedy, shledáváme, že Daniel, on potřeboval tuto informaci pro svůj lid. A myslím si, že jestliže Daniel, zatímco četl proroky, kteří byli před ním, a měl porozumění tohoto druhu, že byl blízko konce a tak hledal Boha, aby se dozvěděl, jak blízko konce byl; potom si myslím, že jsme ospravedlnění tím, že vidíme, že jsme nyní na konci cesty a že je zapotřebí vložit nikoli zíně a popel, nýbrž odvrhnout věci tohoto světa a starosti tohoto života a hledat Boha a dozvědět se, ve kterém dni roku jsme, neboť vidíme, že jsme blízko konce, a že se Církev bude postit a modlit a připravovat se. To je důvod proč jsem se toto pokoušel vzít na sebe... . I když jsem nevěděl jak to objasnit, neboť jsem to pokaždé minul a řekl jsem: „Těch sedmdesát Danielových týdnů,” jelikož jsem tomu nemohl porozumět. A z toho důvodu jsem si to vzal na sebe nyní, totiž abych se to pokusil objasnit. A věřím skrze pomoc Páně, že to budu s to učinit, díky Jeho milosti, abych to přivedl na místo, kde budu s to ukázat, jak blízko jsme Příchodu Páně.

45 Tak tedy, Daniel byl právě v těchto dvou letech. A potom zjišťujeme, že zatímco byl na modlitbách, Anděl, Gabriel přiletěl k němu; a nejen, že mu objasnil, kdy se jeho lid vrátí ze zajetí, ale rovněž to, co bylo určeno jeho lidu, vše co ještě zůstalo pro jeho lid. On řekl: „Pro Židy zůstalo ještě sedmdesát téhodnů.”

46 Potom shledáváme, že měl šesterý důvod. A jeden z nich byl ukončit provinění; a—a skoncování se hříchem; usmíření nepravosti; přivedení věčné spravedlnosti; zapečetění vidění a proroctví; a pomazání Svatého svatých.

47 A minulou neděli jsme probírali Daniele v jeho stavu, když se tam modlil. Minulou neděli večer jsme předložili citáty Písma, aby si to lidé mohli přečíst, až se vrátí domů. Četli jste si to? Líbilo se vám to? Nádherné!

48 Nu, šesterý důvod. A shledali jsme, že v tom šestém důvodu, „pomazání Svatého svatých”, zjistili jsme, že to „Svaté svatých” vždy znázorňuje Církev, Chrám. A ta poslední věc, která měla být učiněna, bylo pomazání Svatého svatých, to je ten Chrám Milénia, ve kterém budeme žít v Miléniu.

49 A teď, dnes přistupujeme k tomu, „Co znamená těch sedmdesát týdnů?” A to je ta podstatná část, sedmdesát týdnů.

50 Víme, že Písmo nemůže lhát. Musí to být Pravda. A jestliže tento Anděl Gabriel přišel a řekl Danielovi, že pro Židy zůstalo už pouze sedmdesát týdnů. . . Nu, můžeme to aplikovat na šest dnů. . . nebo sedm dnů týdne. Ale, v proroctvích se to vždy předkládá v podobenstvích.

51 Tak tedy, není zde pochyb o tom, že na rozhraní věků zde byly stovky a stovky lidí, učenců, schopných lidí, kteří se pokoušeli objasnit, co znamená těch sedmdesát týdnů. A přečetl jsem o tom mnohý komentář. A jsem velmi vděčný panu Smithovi z adventistické církve za jeho názory. Jsem velmi vděčný Dr. Larkinovi za jeho názory. Jsem vděčný všem těmto učencům za jejich názory ohledně toho. A když jsem je četl, byl jsem tím mocně osvěcen, když jsem shledal místa, která vypadají pravdivě. Ale abych se dostal k postoji, o kterém jsem já—já uvažoval, hledal jsem v encyklopedii slovo „čas”, hledal jsem, co znamená „čas”.

52 A zde shledáváme, že zde máme „čas, čas a částka času.” Co je vlastně čas? Co je to týden? Nu to bylo před třemi tisíci čtyřmi sty třiceti léty, to bylo, kdy Bůh začal jednat s Židy; před mnoha, mnoha léty. Daniel žil před Kristem; byla to léta 538 před Kristem, 538 let před Kristem, když se vyslovil pro ten „čas, čas a částka času.” A, sedmdesát téhodnů, pohledte, kam jej těch sedmdesát téhodnů povede. Tedy, on byl nadále v Babyloně během těch sedmdesáti téhodnů a přece mu Bůh sdělil, že to byl všechen čas, který byl stanoven pro tento lid.

⁵³ Tak tedy, můj sbor ví, že v průběhu těchto let jsem vám vždy říkal: „Chcete-li vědět, který den týdne máme, podívejte se do kalendáře. Chcete-li vědět v jakém čase žijeme, pozorujte Židy.“ To jsou jediné hodiny. Bůh nevyznačil žádnou—žádnou určitou dobu pro pohany; to nebylo nějaké určité časové období. A myslím si, že právě v tom se mnohý význačný spisovatel spletl, pokusil se to aplikovat na Židy a pohany, neboť On řekl: „Tvému lidu.“ Ale On mluvil k Danielovi, nikoli k Církvi; Danielovu lidu, Židům. Kdyby mluvil k Církvi, pak by vás to nikam nedovedlo; jste—jste někde daleko, ještě snad před Kristovým příchodem. To by vypršelo v kterémkoli prorockém týdnu, třeba v tom, na který to vztahujete. To už vypršelo. Ale On promlouvá k Židům, Božím hodinám.

⁵⁴ Pamatujete si, když nedávno bratr Arganbright z Kalifornie, viceprezident Mezinárodního sdružení obchodníků plného Evangelia, přišel do mého domu a přinesl pásku; nikoli pásku, nýbrž jakýsi—jakýsi hraný film, že oni... *Tři minuty před půlnocí*. Bylo to podloženo vědeckým výzkumem. Když jsem viděl tyto Židy, jak se vracejí zpět do Jeruzaléma, přišel jsem sem do modlitebny a řekl: „Cítím se, jako bych se znovu obrátil.“ Mnozí z vás si na to vzpomínají. Řekl jsem: „Vidět tyto Židy, jak se vracejí!“

Ježíš řekl u Matouše ve 24. kapitole: „Když uvidíte fíkový strom jak vyraší.“ Pak víte, co máte vyhlížet, viděte, vracející se Židy!

⁵⁵ Tak tedy, poznamenal jsem si zde nějaké poznámky. Chtěl bych se jim věnovat. Tak tedy, teď, já—já tomu věnuji svůj čas, abyste si to mohli rovněž poznamenat. A teď, je zapotřebí, tyto... Nyní... Časy v nichž se nyní nacházíme, to vše se děje... To souvisí s Židy; to vůbec nesouvisí s Církví. Všechno počínaje Zjevením 3. kapitolou až po 19. nemá co do činění s Církví. Nelze to dát správně dohromady. Prostě to tam není.

⁵⁶ Nyní vám chci vysvětlit, jak jsem to našel. Tak tedy, na tabuli, mnozí z vás vidí, že jsem to nakreslil, rozdělil na časová období, kde se to nachází v prostoru, aby to bylo pro všechny srozumitelné. Můžete... Tuším, že to zezadu nevidíte, je to příliš malé písmo. Psala to Becky. Myslel jsem si... A tento obrázek, ten můj byl horší. Ale Becky to nakreslila, obraz Nabuchodonozorova snu. A myslím si Becky, že se on víc podobá dívce než muži. Ale, každopádně nám to—to poskytne informace, které potřebujeme.

⁵⁷ Nuže, pokud čteme v Bibli, že pro tento lid je určeno sedmdesát týdnů, tedy, toto... nemá to nic do činění s Církví. Těchto sedmdesát týdnů nemá nic do činění s Církví. Pokud si na tomto výkresu všimnete, církevní věk jsem umístil uprostřed těchto sedmdesáti týdnů.

⁵⁸ Máme je zde. Nakreslil to pro nás nějaký bratr z Georgie, když jsme se zabývali církevními věky. A jsme si jisti tím, že rozumíme tomu, co to znamená. Toto bílé zde v církvi znamená, že to bylo apoštolské. A v tom druhém církevním věku, měli učení mikulášenců, neboli, měli skutky mikulášenců; to ještě nebyla nauka. Třetí církevní věk, zde se to stalo naukou. A ve čtvrtém církevním věku to bylo organizováno a bylo to římským papežstvím. A v tom—tom čtvrtém církevním věku, to byly temné věky.

Všimněte si, všechna tato tma zde znázorňuje mikulášensství neboli romanizmus. Ta bílá část znázorňuje Ducha Svatého, Církev. A začalo to už v době apoštola Pavla, celá apoštolská Církev byla naplněna Duchem Svatým. Potom začali vstupovat aristokraté. Potom se konsolidovali a učinili z toho zbrusu novou církev. A tato malá církev byla pálena, kamenována, házena lvům a tak dále.

⁵⁹ V době reformace přišel Luther, trochu světlejší, vidíte. Ve dnech Wesleye to bylo ještě trochu více světlejší. Ale v tom posledním věku zde, mikulášenském církevním věku, to je věk, ve kterém... Nikoli mikulášenský, nýbrž laodicejský, to je věk, ve kterém žijeme. Všimněte si, zde není příliš mnoho Světla.

⁶⁰ Kdosi, když spatřil zde tento obrázek, řekl: „Styď se, bratře Branham! Tento veliký den osvěcení!”

Řekl jsem: „Mohu si představit, kdyby se to proselo...” [Bratr Branham se odmlčel—vyd.] „Neobhájili bychom ani to; kdybychom vzali všechny čisté srdcem, znovuzrozené z Ducha.” Pamatujte, to byl jediný církevní věk, ve kterém byl Kristus vyhozen ze Své vlastní Církve, ze všech ostatních. Máme veliké konfese, ale zajímá mne, zda máme bohatství, o kterém mluvíme. Je Kristus vskutku v církvi? Takových je nepatrná menšina.

⁶¹ A teď, nyní nastíníme Danielových sedmdesát týdnů. Chci znovu opakovat; kazatelé Evangelia, pokud s tím nesouhlasíte, v pořádku. Tyto jsou rozdělené do tří období, jak shledáváme v Danieli 9. Tři období. První, sedmi týdenní období; potom šedesát dva; a potom jednotýdenní období. Dělí se na tři období.

⁶² Tak tedy, mám to zde rozděleno na tabuli. První období; druhé období; a dle mého porozumění, skrze Evangelium, skrze Ducha Svatého, že, že v konečné době se Bůh obrací k Židům.

⁶³ Tak tedy, na základě Evangelii víme, že Pavel vyučoval, a rovněž i jiní, že se Bůh znovu obrátí k Židům. Dobře, tedy, pokud se má znovu obrátit k Židům, jak to můžeme aplikovat na Danielovu dobu? Musíme to aplikovat v tom posledním čase. A to je po odchodu Církve z pohanů, neboť On jedná s Izraelem jakožto s národem, s námi, jakožto jednotlivci.

⁶⁴ A teď, mám zde nějaké spisy, které bych vám chtěl přečíst, zatímco tím budeme procházet. Nyní:

... že od vyjití výpovědi o navrácení a o vystavění Jeruzaléma ...

A to bylo 14. března. Pokud si to chce někdo poznamenat, v hebrejštině se dozvíte, že tento měsíc se jmenoval *N-i-s-a-n*, *Nisan*, to znamená „březen.“ Tento výnos byl dán 14. března 445 před Kristem, byl dán výnos o vystavění, o znovupostavení chrámu. Porozumíte tomu, jakožto lidé, kteří čtou Písma. Dokud to dílo nebylo ukončeno, trvalo to čtyřicet devět let, ukončení výstavby města, jeho znovuvystavění. A jak zde praví Bible, Daniel praví, nebo Anděl k Danielovi, že:

... zdi a bude to postaveno v obtížném čase.

A mnozí z nás si pamatují, když toto bylo stavěno, cihlu drželi v jedné ruce a meč ve druhé a pozorovali nepřítelé. „A toto bude stavěno v obtížné době.“

⁶⁵ A tak, zde jsem se toho dopátral, odtud jsem vzal moje dny. Tak tedy, máme dva, tři různé kalendáře. Vracíme se ke starému astronomickému kalendáři a shledáváme, že v Juliánském kalendáři je tři sta šedesát pět a čtvrt dne v roce. Měří to průchodem hvězdy Sardis a jiných. Oni to měřili. Shledáváme, že v římském kalendáři, který nyní používáme, je tři sta šedesát pět dnů v roce, podle kalendáře. Ale v křesťanském, neboli prorockém kalendáři, shledáváme, že tam je pouze tři sta šedesát dnů v roce. A teď, snad vás bude zajímat, odkud se vzal ten zmatek.

⁶⁶ A teď, toto mohu říci jenom sám za sebe. Věřím, že před předpotopní zkázou, v oněch dávných Jobových dnech a tak dále, že počítali čas podle hvězd. A víme, že před touto dobou svět stál vzpřímeně. A potom následkem lidského hříchu, svět byl vyhozen a naklonil se a přišla potopa, a z toho důvodu máme ty veliké ledovce a tak dále a celá horní a spodní část Země je plná ledu. My to víme. A Země není ve vzpřímené poloze. Setrvává nakloněná. Otřesem vypadla z místa, kde byl měsíc a hvězdy, odkud na ni hleděly, a byla tedy přemístěna. Nebo—nebo, nelze již takto počítat čas, neboť setrvává ve stavu nakloněném na jednu stranu, je nakloněna dozadu. A proto se netrefuje do těchto hvězd ve stejnou dobu, neboť je—je v šikmé poloze vzhledem k těmto hvězdám. Rozumíte tomu? Věřím, že to tak je.

⁶⁷ Leží ve stavu naklonění se dozadu. A to poukazuje na to, že zde máme co dělat s časovým obdobím. Nevidíte to? Bůh nemá šikmé věci. On dovolí, aby to takhle běželo pouze na krátký čas. A já opravdu věřím, že k tomu došlo.

A v tomto posledním dni, kdy se Bůh chystá zjevit Církvi tato tajemství. On to předtím nečinil. A důvod, proč to nečinil,

je, aby udržel Církev v bdělosti a ustavičné modlitbě, jelikož neví, kdy to přijde. Ale pamatujte, že v Danieli 12 On řekl: „Porozumí tomu moudří v tom, v tom posledním dni.“ Vidíte? Bylo jim to dáno.

⁶⁸ A Duch moudrosti sestupuje do Církve, aby to oznámil Církvi skrze zjevení Ducha Svátého, uvádí Církev dovnitř a zjevuje, ve kterém dni žijeme. Stejně jako Gabriel přišel k—k Danielovi, Duch Svatý přichází v těchto posledních dnech k Církvi, zjevit tyto veliké, hluboké, tajemné věci. Rozumíte nyní? [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.]

⁶⁹ Nu, to by srazilo astronomický rok, nebo juliánský rok, kalendář, vidíte, zednářský rok, neboť svět je nakloněn. Všichni to víme, studovali jsme to ve škole. Je zešikmen, a proto oni, tyto hvězdy, neprocházejí kolem Země rovně ve stejné době. A proto římský kalendář je rovněž špatný, neboť tyto dny nelze dát dohromady. Je prostě mnoho věcí, které bych zde mohl říci. Které si můžeme ověřit dokonce podle přírody, která nás učí, že je pouze třicet dnů v roce.

⁷⁰ Tak tedy, vezměme Zjevení, kam budeme muset jít za dnů těchto dvou proroků. Bible praví: „Prorokovali tisíc dvě stě šedesát dnů.“ Tak tedy, vezměte astronomický kalendář, dostanete se opravdu daleko od tři a půl roku. A když vezmete římský kalendář, který máme dnes, dostanete se rovněž daleko. Ale když vezmete prorocký kalendář, dostanete přesně tisíc dvě stě šedesát dnů v třicetidenním měsíci. Vidíte?

⁷¹ My máme některé měsíce dlouhé třicet dnů, další jedenatřicet, některé osmadvacet. Vidíte, máme v tom zmatek. Ale Bůh to nemá pozpřehazováno nahoru a dolů, sem a tam. On udeří vždy přesně. Ano, přáteli. Naprosto přesně, třicet dnů v měsíci; nikoli jedenatřicet a potom třicet a ještě něco jiného. Vidíte? Ale to vše se událo v té veliké Boží ekonomii, aby udržel Církev v bdělosti a modlitbě, připravenou s rouchem umytým v Beránkově Krvi. Ale, ó, v tom posledním dni, On zaslíbil! Hm. Vidíme tedy, kde žijeme. Tak tedy, pamatujte, účel, jediný účel, je toto činit.

⁷² Tak tedy, jestliže zde bylo sedm... Hleďte, zde je přesně devětačtyřicet dnů... spíše devětačtyřicet let, v tom období pro znovu postavení svatyně. Těch sedm, to jsou prorocké týdny, sedm týdnů, neboť sedm týdnů je vyhrazeno pro chrám, pro obnovu svatyně. A byla postavena přesně za čtyřicet devět let. Nyní máme význam období týdne, neboť v Bibli je řečeno, Anděl řekl, že bude zapotřebí sedm týdnů, aby byla vystavěna svatyně. A stavba svatyně trvala přesně čtyřicet devět let, od—od 14. března až do roku 5—538 před Kristem. Dokud nebyla obnovena svatyně, a obnoveny ulice, přesně čtyřicet devět let. A tak co nám z toho vyšlo? Co nám z toho vyšlo?

Nebot' jestliže sedm týdnů znamená čtyřicet devět let, potom jeden týden se rovná sedmi letům, a sedm krát sedm je čtyřicet devět. Je to přesné. Ano prosím.

⁷³ A tak už kolem toho nejsou dohady. Víme, že každý týden znamená sedm let. Pochopili jste to? Řekněme to společně. [Bratr Branham a shromáždění jednohlasně opakují—vyd.] „Jeden týden se rovná sedmi letům.“ Nyní víme, že jsme to pochopili. Jeden týden se rovná sedmi letům.

⁷⁴ Jsme zde, právě zde, první týden. [Bratr Branham ukazuje na obrázek na tabuli—vyd.] Čtyřicet devět let na obnovu svatyně. A teď, tento hořejší řádek zde znázorňuje židovský národ na rozhraní času. To je prostě čas. A tu, kde to klesá, opouští to židovský národ a přechází do času pohanů. Potom se to opět zvedá a uchopí to Izraele a jde kupředu.

⁷⁵ Tak tedy, pohanům nebyla vymezena žádná zvláštní doba. Je pouze řečeno: „Čas pohanů.“ A shledáváme, že ani Ježíš jim nevymezil žádnou dobu. Nebot' zde u Lukáše 21,24 shledáváme, že On řekl: „Budou šlapat po zdech Jeruzaléma dokavadž pohané...“ Dovolte mi to citovat. Toto jsem citoval z paměti. Dovolte mi to přečíst, neboť to bude zde na pásku a chceme si být jisti tím, že je to správně. V pořádku, jestliže chcete se mnou společně otevřít svatého Lukáše 21,24. Studoval jsem to důkladně, jak nejlépe jsem uměl.

I padati budou ostrostí meče a zjímání vedeni budou...

O kom je tu řeč? O Židech. To byla zkáza svatyně, v roce 70 po Kristu.

... a oni zjímání vedeni budou mezi všechny národy:...

Nyní si zapamatujte, nikoli pouze do Babylona, nikoli pouze do Říma, ale: „všech národů.“ Tam jsou Židé dnes, uprostřed „všech národů.“

... a Jeruzalém tlačěn bude od pohanů, dokudž se nenaplní časové pohanů.

⁷⁶ Potom, zde máme přidělenou dobu, ale nikdo neví, kdy to bude. Vidíte? Je to tajemství, vidíte, časové pohanů. Ale Židé... Tedy, nemůžeme stanovit čas podle toho co Církev, zda je ve stavu odpadlictví, nebo zda kráčí kupředu, nebo podle toho, co činí. Podle toho to nelze poznat. Ale hleďte na Židy, to je časový kalendář. Vidíte to? Bůh jim přidělil přesný den, hodinu, čas, ale toto neučinil pro pohaný. Učinil to pro Židy a proto pozorujeme Židy, potom poznáme, kde jsme.

⁷⁷ Tak tedy, nyní, těch sedm týdnů bylo čtyřicet devět let. Nyní to máme jasně, že jeden týden je—že jeden týden je sedm let; jeden týden sedm let.

⁷⁸ Nyní nám bylo řečeno: „Od vyjití vypovědi. . .” A teď, a zde máme svízel. Je nám řečeno:

. . . od vyjití výpovědi za účelem obnovení města až po Mesiáše (a Mesiáš byl Kristus, samozřejmě) bude téhodnů sedm, potom téhodnů šedesáte dva: (celkem šedesát devět týdnů). . .

Vidíte? V pořádku. A sedmkrát šedesát devět se rovná čtyři sta osmdesát tři léta. Tak tedy, děláte si poznámky? Jestliže si přejete, abych to ještě jednou opakoval, milerád to udělám.

⁷⁹ Nyní je nám řečeno: „Od vyjití výpovědi za účelem obnovení města až po Mesiáše, bude sedm,” (sedm, to je těch prvních—prvních, právě zde) „sedm téhodnů a šedesát dva,” a to se rovná, šedesát dva a sedm se rovná šedesát devět, šedesát devět týdnů. Sedm krát šedesát devět se rovná čtyři sta osmdesát tři let. A proto, do Mesiáše. . . Nyní se blížíme k této části zde. Do Mesiáše, to je čtyři sta osmdesát tři let, čtyři sta osmdesát tři let.

⁸⁰ A teď, nyní, Ježíš, Mesiáš, přijel slavnostně do města Jeruzaléma, sedě na hřbetě bílého mezka, v palmovou neděli, 2. dubna, léta 30 po Kristu. Ježíš jel do Jeruzaléma v palmovou neděli v roce 30 po Kristu. A nyní, tedy, od roku 445 před Kristem do roku 30 po Kristu je přesně čtyři sta sedmdesát pět let.

⁸¹ Ale, už jsme viděli, že se šedesát devět týdnů rovná čtyřem stům osmdesáti třem letům. A teď, a zde přichází svízel, právě zde. Vidíte? Máme pouze, podle biblických záznamů zde, doba, pouze čtyři sta sedmdesát pět let. A ve skutečnosti se to rovná čtyřem stům osmdesáti třem letům. Máme tedy rozdíl osmi let.

⁸² Tak tedy, Bůh nedovolí, aby to minulo cíl. Jestliže řekl, že to bude tolik dnů, pak to je tolik dnů. Když řekne, že to je tolik, pak to je tolik. Co tedy budeme dělat dál? Tak tedy, od roku 475 před Kristem do roku 30 po Kristu, to jsou Juliánské nebo astronomické roky, které čítají tři sta šedesát pět a čtvrt dne v—v roce. Ale když tyto roky redukuje prorockým kalendářem. . .

⁸³ Dovolte mi se tu na chvíli zastavit. Abyste to mohli vědět bez stínu pochybnosti, nebudu se opírat pouze o toto jediné místo. Mohu to nechat projít celým Písmem a dokáži vám, že sedm dnů je těch sedm, že jeden týden je—je sedm let, v Bibli. Zrovna jsem to udělal zde, ve Zjevení 13. kapitole, nebo 11. kapitole a 3. verši. Tito proroci budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dnů, což je polovina posledního týdne Židů, potom jsou zamordováni a nastává Armageddon. A tedy, jestli to tak vskutku je, potom to zde máme znovu, přesně třicet dnů v měsíci. Vidíte? Potom, to není—není žádných jedenatřicet dnů, osmadvacet dnů a tak dále. Je to přesně třicet dnů v měsíci, pokaždé.

⁸⁴ Náš prorocký kalendář nás přivádí do tři sta šedesáti dnů, který nyní v Písmech používáme. A tak máme přesně čtyři sta osmdesát tři. Skutečně tak, čtyři sta osmdesát tři. Zde tedy máme přesný důkaz prorocství, naprosto správný. Neboť od doby vyjití za účelem stavby svatyně po zničení, když odmítli Krista a zabili Jež v roce 33 po Kristu, když Kristus byl zabit, je to přesně čtyři sta osmdesát tři roky.

Tedy, od vyjití příkazu ke stavbě Jeruzaléma, bylo stanoveno sedm týdnů, což znamená čtyřicet devět let. A čtyřicet devět se trefuje přesně. Nu, od obnovení svatyně po Mesiáše bylo čtyři sta osmdesát tři let. A tak, čtyři sta tři-... čtyři sta osmdesát tři roky. A čtyři sta třicet čtyři (násobeno), čtyřicet devět, se rovná přesně čtyři sta osmdesát tři let. To se trefuje přesně do nosu, přesně na den, den za dnem. Amen! Ano prosím.

⁸⁵ „Mesiáš Kníže přijde.” Vidíte? Sedm krát šedesát devět se rovná čtyři sta tři-... osmdesát čtyři let. Přesně, to se trefuje přesně do nosu. A tak, dokonale víme, víme přesně, že Písmo je v pořádku. Zde to máme. Ale, vidíte, všechny tyto...

⁸⁶ Když Bůh měl předpotopní svět a zničil jej vodou a změnil takto astronomická data; a potom dovolil přijít Římanům a zavést jejich kalendář, který se jednou trefí a jednou ne a tak dále. A já se domnívám, že, dokonce v encyklopedii, kde jsem to četl.

⁸⁷ Mimochodem, řekněme, bratr Kenny Collins je dnes ráno v budově, ano Kennethe Collinsi? Víš, kdy jsi mi poslal tuto velkou hromadu encyklopedií? Pamatuješ si to? Poslal jsi mi toho téměř na nákladák. Myslel jsem si: „Pro všechno na světě, co si s tím počne takový zelenáč jako já?” Víš, Pán tě vedl, Kenny. Zde jsem obdržel tyto informace, právě z této staré encyklopedie, „čas,” a já studoval. A Becky ji používá ve škole. Mám ji dole ve své studovně, dole ve svém obýváku v suterénu. A hledali jsme v tom a našel jsem to, prohlíželi jsme to a našel jsem to, přesně, přehled o všech kalendářích a časech jaké kdy byly. Vidíte? A tak to máme.

⁸⁸ Zde to je, přesně, čtyři sta osmdesát tři roky. Od vyjití příkazu k obnově—obnově budov, až po Knížete Mesiáše, kdy byl odmítnut, to činí dokonale čtyři sta osmdesát tři roky, podle kalendáře.

⁸⁹ Nyní pohleďte, používáme ten stejný kalendář zde. Neboť jestliže Bůh používal tento kalendář zde, potom jej musí používat až do konce času v celé Bibli. Souhlasí to? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Bůh se nemění. A tak, jestliže sedm týdnů bylo přesně čtyřicet devět let, sedm týdnů bude znovu čtyřicet devět let. Jeden týden je sedm let, vidíte, a tak to dává dokonalý výsledek. A jestliže to zde souhlasí na

vteřinu přesně, potom to souhlasí na vteřinu přesně znovu tam. Amen! Ó, ale! To mě velice dojíká. Ó, jsem rád—jsem rád, že mohu vědět o čem mluvím. Já—já—já to prostě miluji.

Neboť, jak řekl onen starý chlapík, tam dole v Kentucky, on mi řekl: „Rád naslouchám někomu, kdo ví o čem mluvím.”

Řekl jsem: „Já také.”

On řekl: „To se týká právě vás, kazatelů, vy nevíte o čem mluvíte.”

⁹⁰ „Dobrá,” řekl jsem, „Oceňuji tvůj kompliment, ale jsou některé věci, ohledně kterých víme, co o nich mluvíme.” Hm. To souhlasí. Víím, že jsem byl znovuzrozen. Víím, že jsem přešel ze smrti do Života. Víím, že je Bůh, neboť jsem s Ním mluvil.

Dovolil jsem mu promlouvat skrze mne a mluvit se mnou a mluvit k jiným a říci mi o jiných. A víím, že On je Bůh. To souhlasí. On byl tak milý, že sestoupil dolů a dovolil mi udělat můj snímek s Ním, který vědecký svět není s to popřít. A když jsem otevřel Písmo a viděl, že přesně toho bylo zapotřebí, aby se naplnil církevní věk, přesně to, co se děje, abychom tak věděli, že jsme zde. Amen.

⁹¹ No, nemusíme být vzdělaní. Nemusíme být nafoukaní a tak dále. Nemusíme být hodnostáři, ale známe Boha. My jej známe, neboť zde je Duch Svatý, vidíte, a to porovnává Slovo se Slovem v Písmu, vííme tedy, že je to pravdivé. Žijeme v posledních dnech.

⁹² Tak tedy, zde, pamatujte nyní, že, tento prorocký rok, čítající tři sta šedesát dnů v roce. Hleďte na všechno ostatní. Příroda, jestliže někdo z vás je s to tomu porozumět, dokonce ženy a tak dále. Vidíte? Třicet, třicet dnů, jen koukejte, to—to je... Celá příroda je takto uspořádána. Vidíte? Nikoli jedenatřicet, třicet, osmadvacet, nebo něco takového. Je to přesně třicet dnů. V každém roce, toto je prorocký kalendář, přesně čtyři sta osmdesát tři dny.

⁹³ Zde máme jasný důkaz proroctví, čtyři sta čtyřicet a—a pět let předtím, bylo to naprosto přesné. A teď, toto vše bylo prorocky předpověděno. A těchto sedmdesát týdnů se tehdy neudálo a tak je to ponecháno na tyto nynější poslední dny.

⁹⁴ Tak tedy, moji letniční bratři; tak tedy, moji svědkové Jehovovi, bratři; uvědomujete si to? Vííte, kde se ukázaly ty sto čtyřicet čtyři tisíce? Vííte, kde se ukázaly všechny tyto veliké zázraky Zjevení? Zde v židovském věku, nikoli v našem. Zde v tomto není žádný záznam, pouze ten, že Církev se připravuje a odchází. Jistě, mocí Boží konáme zázraky a mocné skutky. Vííme o tom. Ale ta opravdová věc zde se vztahuje na Židy; tím míním tu opravdovou působící sílu, působící zázraky. Ty čtyři... .

⁹⁵ Ty sto čtyřicet čtyři tisíce se zde neukazují. Oni jsou tam... Oni se neobjevují zde ve 3. kapitole. Oni jsou v Písmu tam dál. A tak vidíme, že to vše se muselo stát, zde v době trvání toho sedmdesátého týdne, toho posledního týdne. Tak tedy, jestliže už oni měli šedesát devět týdnů a vše proběhlo přesně podle toho, jak řekl Bůh a událo se přesně podle toho, jak řekl Bůh, potom zde máme ještě jeden týden zaslíben pro Židy. A teď, bratři, připravme se. Vidíte? Vidíte? Poslyšte, jak blízko jsme. Poslední týden, sedm, sedmý rok.

⁹⁶ Tak tedy, pochopili jste to všichni až do tohoto místa, ano? Všichni tomu porozuměli až do tohoto místa, že to je dokonalá Pravda. Toto je Bible. Toto jsou prorocké roky.

⁹⁷ Dostali jsme se tedy až sem a shledáváme, jak oni odmítli Mesiáše, vidíte, od... odmítnutí Mesiáše, poslední týden.

⁹⁸ A teď, zde bych se rád na moment zastavil a vysvětlil to. Totiž, když oni odmítli Mesiáše, to bylo tehdy, když oni, samozřejmě, odmítli Ježíše jakožto Spasitele a ukřižovali Ho. Pamatujte na to, co zde říká Bible: „A On bude zabít, nikoli kvůli Sobě, Mesiáš, Kníže.“ Pomyslete, jak blízko se toto proroctví trefilo. Chci vám to natlouci do hlavy. Totiž, jestliže se toto proroctví stran dat přesně trefilo, přesně stran času, přesně jak bylo řečeno; těch dalších sedm, ten jeden ponechaný týden... spíše těch jedněch sedm let, (sedm dnů: sedm let), to se trefí rovněž přesně podle Písma.

⁹⁹ Nyní si pamatujte, byl skosen, Mesiáš. Židé, Bůh s nimi přestal jednat. Nebyli s to pokročit dál. Potom byli rozptýleni Římským impériem. A, potom, pokud si všimnete zde na mém obrázku, chci, abyste to nyní pochopili a nakreslili si to. Zpozorovali jste, jak jsem zde umístil kříž? Zde byli odmítnuti. Ale čas zde byl ještě o kousek prodloužen, vidíte. Proč? Třicet, čtyřicet, padesát, šedesát, sedmdesát. O čtyřicet let později Titus, římský generál, zničil Izrael, Jeruzalém, a rozptýlil tento lid do celého světa. Vidíte, Titus, o čtyřicet let později. A tak, ve skutečnosti se židovský čas prodloužil, dokud plnost...

¹⁰⁰ Bůh s nimi nejednal. Jednal s nimi pouze do doby, dokud neodmítli Krista. Potom, když Krista ukřižovali, když křičeli: „Krev Jeho na nás a naše děti,” a tak bylo napořád. Ale předtím, než byli rozprášeni... Poslyšte! Ó, bratře! Předtím, než byli všichni rozprášeni do celého světa, Bůh potřeboval asi čtyřicet let, aby přivedl zkázu na svatyni a rozprášíl je do celého světa. Bůh však s nimi přestal dále jednat. Bůh s nimi opomenul dále jednat.

Jednal s pohany. Vy to víte, rozumíte tomu? Tak tedy, zde začínáme v církevních věkách, čas pohanů, Bůh se odcizil Židům.

¹⁰¹ Tak tedy, můj bratře misionáři, to bylo pro Židy, můj vzácný bratře, který se zde nacházíš. Přejí si, aby ses toho

chopil a porozuměl tomu. Vidíte, Bůh přestal jednat se Židy právě zde, neboť Bůh vždy jedná s Izraelem jakožto s národem. Všichni víme, že Izrael je národem. Pohané jsou lidem, a On si musel vzít lid z pohanů, pro Svě Jméno. Za několik minut se k tomu dostaneme.

¹⁰² Ale nyní, v těchto sedmi církevních věkách, kterými jsme se už zabývali, v čase pohanů, od ukřižování Krista až po konec církevních věků. Nyní to máme. Tím jsme se už onehdy zabývali. Nyní se blížíme k místu, kde bychom do toho chtěli udeřit, těch Sedm Pečetí, Sedm Misek, Sedm Trub, a to všechno, a zobrazit to společně; to všechno má co do činění s Židy, a Boží soud nad lidmi na této zemi. A ten ostatek . . .

¹⁰³ Pamatujte si, v té veliké době pronásledování, tam zemrou miliony pohanů. Tato odmítnutá nevěsta, tento—tent ostatek semene ženy, spící panna, ona tím bude procházet. To je—to je stejně jasné jako těch sedmdesát týdnů; stejně tak jasné. A oni tím budou procházet. A tak, jestliže nemáš Ducha Svatého, raději pospíchej to mít, tak rychle jak jen můžeš. Jsme v konečné době.

¹⁰⁴ Nyní si všimněte těch sedmi církevních věků. A teď už tím nebudeme procházet, protože to máme na páskách a připravuje se to v knižním vydání a tak dále. To, to byl ten čas, o kterém Bůh neřekl, že to bude tolik dnů, tolik hodin nebo tolik let; On ohledně toho nic neřekl. Prostě řekl: „Dokud se neukončí plnost času pohanů.“ Řekl: „Dokud!“ Zdi tlačeny budou od pohanů, dokud Bůh nepřestane jednat s pohany.

¹⁰⁵ Nyní shledáváme, že v průběhu těchto věků sestoupil Duch Svatý. A Bůh jim rovněž na počátku začal oznamovat odmítnutí Krista, Bůh ukázal Janovi přesně to, co se stane během panování pohanů. Tak tedy, podívejte se, náš čas není ohraničen, jak je tomu v případě Židů, ale my máme znamení. Máme—máme ukazatel. Tedy, Bůh jednal s Židy přesně tak, jak On řekl, že On bude jednat během těch šedesáti devíti let, nebo, to bylo čtyři sta osmdesát tři roky, ale šedesát devět týdnů. A zůstal jeden týden, ještě jeden týden je určen.

¹⁰⁶ Tak tedy, tohle zde nemůžeme aplikovat, neboť toto jsou pohané, Církev. Nuže, kolik z vás tomu rozumí? [Shromáždění odpovídá: „Amen.“—vyd.] Nyní, v těchto zjeveních, počínaje 1. kapitolou až do 3. kapitoly, která nás uvede do Laodiceje. Nu, vidíme přesně, jak toto vše se vztahovalo na Církev, pouze církevní svět. Bůh nikdy nezahrnul hříšníka, on pouze . . . jedině, že by si to přál, aby byl spasen. Ale celý církevní svět byl celý bílý; potom přišli nikolaité, kteří chtěli zformovat organizaci. Ti důstojní se dostali dovnitř. To byla Nicea, Řím, kdy měli nicejský koncil. A co učinili? Organizovali církev, začali pronásledovat křesťany. Potom, v dalším církevním věku, to bylo téměř zcela, křesťanství, ve smyslu křtu Duchem Svatým, bylo zcela vymazáno.

¹⁰⁷ Ale potom, jen abyste o tom věděli, že jsem se k tomu vracel a vzal dějiny *Nicejských otců* a *Přednicejských otců* a všechny dějiny pojednávající o církvi, a nejstarší rukopisy, které jsem jen sehnal, a každý dokazoval, že Církev, o které mluvil Bůh nebyla organizovanou katolickou církví, nebo nějakou jinou organizací. Bůh o ní mluvil, a rovněž o všech těchto velikých hvězdách toho věku, kde Tito mužové vyučovali křtu Duchem Svatým, křtu ve Jméno Ježíše Krista a příchodu Ducha Božího, a—a mluvení v jazycích a výkladu jazyků, a uzdravení a zázraky a znamení. Právě tyto věci Bůh přidelil. On nemůže změnit Svůj názor, nemůže říci: „Dobře, toto je Moje idea o Církvi, apoštolské Církvi; nyní je Moje idea církev hodnostářů.“ Bůh se nemění! To je stále Duch Svatý.

¹⁰⁸ A my to pozorujeme a přinášíme to, potom pozorujeme Boží povahu a co On. . . a potom předkládáme Jeho Písmo. A potom vezmeme dějiny a ukazujeme, jak se to trefuje přesně do tečky; přesně do data, do doby, do všeho, co Bůh vyřkl skrze Jana, to se právě stalo vzhledem k pohanskému věku.

¹⁰⁹ A nyní shledáváme sami sebe, bez stínu pochybnosti, v Laodicejském věku. Víme, že se tu nacházíme. Prošli jsme Luterským věkem; prošli jsme věkem Wesleye; nyní se nacházíme ve věku laodicejském, posledním věku. A uvědomujeme si, že jedna každá z těchto církví měla posla. Toto shledáváme. Sedm hvězd v Jeho ruce, které jsou Sedm Duchů, které vycházely před Bohem. Jeden každý měl svého posla. A pokročili jsme dál a díky Bibli jsme spatřili, jaká bude povaha těchto poslů. A vyhledali jsme v historii muže, který měl tuto povahu. A potom, když jsme vyhledali v historii muže, který měl tuto povahu, zjistili jsme, že on byl poslem pro ten který věk církve. Potom jsme objevili jakého je Ducha a co ten muž bude dělat. A shledali jsme, že on byl Svatým, naplněný Svatým Duchem, svatý Ireneus, a všichni ostatní a—a svatý Kolumba a Tito mužové, kteří byli naplnění Duchem. A na základě Písma víme, že daný typ Ducha měl být na daném typu muže pro tu kterou dobu. Skutečně tak, to nemůže být chybné. Amen! Sláva Bohu! To je pouze. . .

¹¹⁰ Nevím, bratře. To pro mě znamená víc, než cokoli jiného, vidíte, neboť to je Boží Slovo Samo mluvící. Když slyším, jak Bůh něco říká, pak řeknu: „Amen! To je pravda. To je správné.“ Vidíte? Tím je to uzavřeno. Tím to zhaslo. „Řekl to Bůh.“ To, to je směrodatné.

Dobře, Bůh řekl, že se to stane tímto způsobem a my jsme to našli v dějinách a na základě Písma. Čteme o tom věku církve, co on přinese, co se stane, jaký to bude posel pro ten věk církve. „Andělu církve v Laodiceji. Andělu církve v Sardis, v Tiatyře,“ a všem těm jednotlivým církvím. A vracíme se do dějin a shledáváme, kdo to byl. A tak jsme to nakreslili, umístili pod tím jejich jména a zde to máme. Vidíte, víme, že se to přesně trefilo.

¹¹¹ A teď, víme, že Bůh byl, vždy byl, vždy je, proti organizovanému náboženství. Ano, příteli. On to řekl. „Nikolaitismus, to je to, co nenávídím!” Nikao znamená „porobit, zvítězit,” jinými slovy, „udělat svaté muže, někoho nad jiné.”

Všichni jsme děti. Máme jednoho Krále, tím je Bůh. Máme jednoho Svatého, tím je Bůh. Amen! A On je uprostřed nás v podobě Ducha Svatého. To je ten Svatý.

¹¹² A teď, přesouváme se dál, dokud si nejsme naprosto jistí, že když jsme probírali židovský věk, pochopili jsme těch šedesát devět týdnů, přesně podle historie, podle kalendáře, na základě Božího prorockého roku, a převedli jsme dějiny prorockého kalendáře ze Starého zákona do Nového a ukázali jsme, že to je přesně to samé. Vidíte?

Nyní jsme probrali pohanskou církev od počátku až k poslednímu dni a víme, že žijeme v posledním dni. [Bratr Branham klepe několikrát na kazatelnu—vyd.] Amen! Pochopili jste to? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] ...?... [Bratr Branham klepe jednou na kazatelnu—vyd.] A teď, pak, jestliže žijeme v posledním dni, na konci tohoto věku, kde potom jsme?

¹¹³ Všimněte si, zde vzadu, vidíte tuto čáru nakreslenou *zde* vzadu, kde Bůh jednal s Židy... Nebo, přestal jednat s Židy, zabralo Mu to dlouhou dobu, než je dostal. Jemu to trvalo čtyřicet let, než je dostal do stavu, aby je mohl zničit a rozptýlit mezi všechny národy. Byla to už doba pohanů, kdy je dostal do takového stavu, že mohl uskutečnit Svě Slovo. Vidíte, co tím míním? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Všichni, kteří tomu porozuměli, ať řeknou: „Amen!” [„Amen!”] Vidíte, chci si být jist tím, že jste tomu porozuměli.

¹¹⁴ Co se nyní stalo? Podívejte se na vrcholek toho posledního věku církve. Vidíte toto malé protažení? Dny pohanů se končí. A za posledních čtyřicet let se Židé vraceli do Jeruzaléma, zpět do své domoviny. Halelujah! Vidíte kde jsme? Trvalo to čtyřicet let od zabití Mesiáše, dokud Titus nezničil chrám a nerozptýlil Židy. Trvalo dalších čtyřicet let, jak Bůh zatvrdil srdce všech faraonů na všech místech a přivedl Židy zpět do jejich domoviny. Ale dnes jsou už opět ve své domovině a Církev je na konci. Amen! [Bratr Branham se odmlčel—vyd.] Ó, já—já—já se to pokouším přecíst; nemohu.

¹¹⁵ Všimněte si, Židé jsou ve své domovině a vracejí se zpět. Máte-li knihu *Odmítnutí světové války*, druhý svazek, ve kterém generál Allenby, po první světové válce, přeletěl nad Jeruzalémem a zmocnil se jej, dobyl Jeruzalém. A tyto křesťanští mužové pochodovali do Jeruzaléma se smeknutými klobouky. A Allenby se vzdal, aniž by vystřelil z pušky...

nebo—nebo se spíše Turci vzdali Allenbymu. A od té doby Bůh zatvrdil srdce Mussoliniho, srdce Hitlerovo, Stalinovo srdce, srdce těchto mužů v celé zemi, kteří nenáviděli Židy.

¹¹⁶ A potom přiletěli ti velcí ptáci, kteří se jmenovali Východní aerolinie, nebo Panamerické aerolinie, ať je to cokoli. Tuším, že to byly TWA. Bylo to v tom—tom časopise, časopise *Life*, tuším, že to bylo v časopise *Look* nebo *Life*. Myslím si, že to bylo v *Life*. Před třemi, čtyřmi roky, a Bůh dopravoval tyto Židy zpět do jejich domoviny, ze které byli pryč po dobu dvou tisíc let, zatímco se připravovali pohané. A nyní pohané odmítli Krista a nachází se vně církve, podle Zjevení 3. kapitoly. Nemůže se ani dostat zpět, do Svě církve. Není tam pro Něj místo. Je odmítnut.

¹¹⁷ A je tu doba pro Vytržení. Všichni vykoupení *odtud*, tyto malé tečky zde, to je odejítí svatých ve vzkříšení. Vidíte, všichni se *zde* spolu setkáme. Bible praví: „My, kteří pozůstaneme až do příchodu Páně, nepředejdeme nebo nezabráníme těm, kteří zesnuli.” Všichni *odtud*, *zde*, a *zde*.

¹¹⁸ Jak, letniční bratře, jak můžeš všechny tyto vztahovat na Laodicejský církevní věk?

Oni se tam nacházejí, spí, v každém tom jednotlivém věku, očekávají. „A my, kteří žijeme, ta malá přetrvávající skupinka zde, zůstaneme naživu až do . . . Příchodu Páně, nepředejdeme ty, kteří zesnuli; neboť zazní trouba Boží a mrtví v Kristu vstanou nejprve; a my budeme zachvácení spolu s nimi.” Amen! „S nimi,” zde jsme, setkáme se *zde*, „vstříc Pánu v povětrí.” Ano prosím. Kde tedy jsme? Právě *zde*. Kde byl vyťat Mesiáš? Přesně tam, kde říká Slovo. Kde začíná tento sedmdesátý týden? Přesně poté, kdy je vyťata Církev. Potom se Bůh vrací k Židům.

¹¹⁹ Copak, nepamatujete si, že jakmile odejde Církev—odejde Církev, pak se toho zmocní Židé, přijdou? Ale, nejdřív, ta další věc v pořadí, to není národní—národní probuzení mezi pohany. Další věc popořádku, je příchod Království Božího, příchod Kristův.

¹²⁰ Tak tedy, kdybyste si přáli, můžeme se vrátit do Daniele 2. kapitoly, 34. a 35. verše. A když Daniel obdržel . . . 2. kapitola 34 a 35, kde Daniel obdržel vidění, že dny jeho lidu se na určitou dobu skončily a uviděl přicházející pohany. A měl vidění toho velikého bílého kamene, nebo této veliké, obrovské sochy, která měla zlatou hlavu, prsy stříbrné. Nyní pozorujte, stává se to tvrdší, stříbro ve srovnání se zlatem. Dále, bedra železná . . . spíše bedra měděná. A potom železné nohy a chodidla. Ale jeho prsty, je zde deset prstů, a tyto prsty byly železo a hlína. A on řekl: „A že jsi viděl železo smíchané s hlínou, tyto národy se nebudou držet jeden

druhého jako se železo nesmíchá s hlinou, ale ony spolu smíchají své semeno a pokusí se zlomit moc jeden druhého." Vidíte?

¹²¹ Tak tedy, co se stalo, zlatá hlava to byl Nabuchodonozor, kterému to vyložil. Řekl: „Další král přijde a bude podradnější než ty," a to byl Darius, Médský a Perský, který nesl pohanské království dál. Co bylo to další, co přišlo po Médských a Perských? Řekové, Alexander Veliký a tak dále; Řekové převzali království. A kdo je převzal od Řeků? Římané. A kdo vládl od té doby římským světem? Římané! Římané, tak tedy, to bylo železo.

¹²² Potom si všimněte, Řím existuje do konce, neboť sáhá do konečků prstů. A on viděl bláto, hlinu; a to jsou lidé, z toho jsme udělaní. A železo, síla Říma, proniká do těch všech národů. A Řím má sílu v každém národě pod nebem.

¹²³ Na světě je pouze jeden muž, který může zastavit nebo zahájit válku, aniž . . . stačí, když řekne jediné slovo. To je papež. Co kdyby řekl: „Ani jeden katolík se nechopí zbraně." A to stačí, bratře, můžeš si mluvit, co chceš. Větší část křesťanského světa je katolická. Vidíte? V pořádku. Stačí, když řekne slovo, tak je to.

¹²⁴ Obdobně jak to bylo řečeno zde: „Kdo . . ." Dostaneme se k tomu později. „Kdo s ní bude moci bojovati? Kdo může mluvit jako on? Kdo to může učinit? Učiňme obraz k podobenství šelmy." To je ta konfederace církví, „učinit obraz jako je ona." Vidíte? Svazek denominací, a to se už stalo. Ó, jsme na konci. Tot' vše, co o tom můžeme říci, přátelé. Jsme u konce. Vidíte? „Učiňme obraz šelmě," něco k jejímu podobenství. Obraz je něco, co něco připomíná. Vidíte? Nyní jsme v čase konce.

¹²⁵ Nu, všimněte si zde, na konci věku. A teď, Daniel zde ve 2. kapitole a 34. a 35. verši—verši, on pozoroval tuto sochu velice pozorně. A pozoroval ji dokud z hory nebyl vylomen kámen, který nebýval v rukou, a zřítíl se dolů a udeřil obraz do nohou jeho a potřel jej. Tak tedy, on nikdy nebyl udeřen do hlavy, nuže. Udeřil jej do nohou; a to byl konec času, těch deset prstů.

¹²⁶ Všimli jste si, právě zde, těsně předtím než šel pan Eisenhower, ten poslední protestant . . . americký, v—v úřadu prezidenta, vážně pochybuji o tom, že zde bude další. Ale—ale když . . . jen abych to znázornil, snad si to lidé uvědomí. Když se potkali, byli tam . . . Poslední setkání, které (oni) on měl s Ruskem, bylo tam zastoupeno pět východních komunistických zemí a pět západních zemí. Pan Chruščov byl hlavou východních zemí. Pan Eisenhower byl hlavou západních zemí. A Chruščov, pokud vím a bylo mi řečeno, v ruském jazyce, *Chruščov* znamená „hlína." A *Eisenhower* znamená „železo," v angličtině. Zde je vaše železo a hlína, to se nesmíchá. A on sundal botu a udeřil s ní o pult a tak dále. To se nesmíchá.

¹²⁷ Ale to bylo za dnů těchto impérií, že Skála, Kámen, který byl vylomen z hory, který nebýval v rukou, a udeřil ten obraz do nohou. Tak tedy: „Vylomen z hory.” Musela tedy být skalní hora. On byl vylomen z kamenné hory. Všimli jste si?

¹²⁸ Tak tedy, můj bratře kazateli, mí bratři a sestry na celém světě. Podle mého porozumění, první Bible, která byla psána, Bůh ji napsal na nebi, neboť museli hledět nahoru a spatřit, že tam v nebi je Bůh, že Bůh je nad nimi. A když si všimnete zvěrokruhu... Nechť nikdo z vás lidí nejde... Držte se zde této Bible. Vidíte? Ale zvěrokruh, první znamení, kterým začíná zvěrokruh, pokud vím, je panna; poslední znamení zvěrokruhu je souhvězdí Lva—Lev. To představuje první Příchod Kristův, skrze pannu; druhý Příchod je Lev z Judova pokolení. Vidíte? Potom máme věk raka, rovněž v tom zvěrokruhu.

¹²⁹ A teď, dále shledáváme, že byla napsána ještě jedna, totiž umístěna, a to byly pyramidy. Všimli jste si už na pyramidách, jak jsou založeny, zešíroka u spodní části, jako hora, a jsou z tvrdé skály a jak směřují nahoru až k vrcholku? Ale na pyramidách nikdy nebyla umístěna čepice, na těchto velikých pyramidách v Egyptě. Vezměte do ruky... Jestliže máte v kapse dolarovou bankovku, vezměte si dolarovou bankovku a podívejte se. A tam na jedné straně uvidíte americkou pečeť a na druhé straně, ve spodní části je pyramida. A nad pyramidou, jakožto vrcholový kámen je veliké oko. A tomu se říká, na dolní části pyramidy: „Velká pečeť.” Proč není americký orel velkou pečetí? To je pečeť Boží. Pamatujte, kdysi jsme zpívali krátkou písničku:

Cestou do příbytku duše,
je zde Oko, které tě pozoruje;
každý krok, který učiníš, toto Oko bdí,
je Oko, které tě pozoruje.

To souhlasí. Pamatujte, mívali jsme kdysi takové maličké—maličké oslavy, tak říkájíc.

Jestliže kradeš, podvádíš a lžeš, a ve sboru
dáváš svědectví,
Je zde Oko, které tě pozoruje.

¹³⁰ A teď, tato veliká pečeť. Tak tedy, známe, a ačkoli tomu nerozumím, rozměry pyramidy. Ale minule jsem vám řekl, že v jednom z těchto nadcházejících vyučování, abyste pochopili, jak to vzájemně společně pokračuje.

¹³¹ Tak tedy, ta pyramida, která je široká u svého podstavce, znázorňuje Církev. A jak jde nahoru k závěrečnému kameni na vrcholku, začíná se zužovat do tvaru jakéhosi—jakéhosi trychtýře.

¹³² A teď, shledáváme, že když se dostane k vrcholku, nikdy nebyla ukončena. Proč? Proč? Byl jsem zvědav proč! Protože Bible říká, že Vrcholový kámen byl zavržen. Oni byli zavrženi.

¹³³ Nyní pozorujte, církevní věk . . . Poslouchejte nyní pozorně. Ať to neunikne vaší pozornosti. Církevní věk procházel od počátku reformace, Luthera, v dávné době, kdy byly kladeny základní kameny, totiž učení apoštolů. Potom shledáváme jak během času, když procházela z jednoho věku do druhého, Církev se stávala stále více menšinovou. Až nakonec přešla do podoby, jako . . . Luther kázal ospravedlnění. Potom, stačilo být, vyznat, že jsi křesťanem a už tě usmrtili, byly to dny mučednictví, mučedníků.

¹³⁴ Nyní shledáváme, v době Wesleyově, jakmile jsi vyznal Krista, byl jsi svatý povaleč, tito noví metodisté. Lidé sem přicházeli, když sem přijel Wesley a Asbury, měli shromáždění zde v Americe, když čteme jejich dějiny, kde je měli ve školní budově. Jejich církve si je nepřály. A nakonec dospěli tak daleko, že na nich spočinul Duch Svatý a oni padali na podlahu a museli na ně lít vodu, ovívat je vějířem, mysleli si, že omdleli. A byl jsem osobně na jejich shromážděních ve svých padesáti letech. A viděl jsem je, jak padali pod mocí Ducha Svatého, takto, a lili jim na tváře vodu a tak dále, tito staří svobodní metodisté před mnoha léty. To bylo pronásledování.

¹³⁵ Tak tedy, potom, když skončil tento věk, Wesleyův věk, přišel letniční věk se křtem Duchem Svatým. Vidíte, stále se to formuje, stále. Nyní si zapamatujte, Vrcholový kámen ještě nebyl vložen. [Bratr Branham něco píše na tabuli a dvakrát lehce poklepal křídou—vyd.] Proč? Oni zformovali Církev tak přesně, totiž pyramida byla zformována, aby byla připravena pro Vrcholový kámen, ale Vrcholový kámen doposud nepřišel. Ó, vidíte, kam směřuji, že ano!

¹³⁶ A teď, služba od Luthera do konce Letnic, v té malé nepatrné menšině . . . Z toho důvodu to Světlo téměř pohaslo, v tomto věku, zde na kalendáři, na tomto výkresu. To je letniční věk, letniční; nikoli—nikoli letniční denominace, neboť oni učinili přesně tak, jako Laodicea. Oni jsou laodicejší. Jednají jako nikolaité, organizovali se.

Ale pravá Církev, na celém světě, se zformovala do takového bodu, že je v Ní služba, přesně taková jak byla služba Ježíše Krista. Co oni činí? Oni mají tuto věc podmíněnou. Co je ta další věc? Ten odmítnutý Kámen pyramidy, odtržený z hory (bez čeho?), on nebýval v lidských rukách. Posílá Jej Bůh. Vidíte to? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Ten odmítnutý, odmítnutý Kámen, ten je Toho hlavou; hlavou, vrcholovým kamenem. A ten, kterého odmítli, v církevních věkách, je Kristus. A Kristus nebyl odtržen a umístěn zde jakožto

zástupce, nebo syn Boží, nebo nějaký veliký hodnostář v církvi. Pán je Duch Svátý. A vrcholek pyramidy to bude přicházející Kristus. Vidíte to? [„Amen.”]

¹³⁷ Nu, jelikož oni mají tvar (Vidíte odkud jsem vzal zde tento tvar pyramidy, vzkříšení spravedlivých?), který uzpůsobí k pochodu do slávy. Rozumíte tomu nyní. [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Kristus, Vrcholový Kámen, odmítnutý Kámen, vševidoucí Oko, přichází přesně tak, jak říká Bible. A Daniel praví, že viděl tento pohanský věk, až se utrlh Kámen, který nebýval v rukou. Vrcholový kámen nebyl nikdy vložen na pyramidu. [Bratr Branham klepe dvakrát na kazatelnu.] Nebyl vylomen lidskýma rukama. To byla Boží ruka, která vylomila tento Kámen. Vidíte to? [„Amen.”] A co On způsobil? Udeřil obraz rovnou do nohou a potřel jej na kusy, potřel jej na prach. Halelujah! Co se stalo v tomto čase, příchodu toho Kamene? [Bratr Branham klepe čtyřikrát na kazatelnu.] Církev šla nahoru do Slávy, ve Vytržení, neboť se skončilo dokonání plnosti času pohanů. Bůh ho ukončil; dosazením toho Kamene.

¹³⁸ Přicházivali sem do sboru někteří lidé, mladý muž se svou ženou. Měli ve zvyku vzít si Bibli a položit ji někam stranou; a potom chodili a zpívali:

Ó, vyhlížím ten Kámen, který se valil v
 Babyloně,
 valil v Babyloně. . . (A chodíce dokola, honili
 se za ním, vidíte.)
 Vyhlížím ten Kámen, který se valí do
 Babylona.

¹³⁹ Zde On je! Kristus je ten Kámen. Nenarodil se z muže. Narodil se z Boha. Přichází pro Církev, která byla zrozena znovu, skrze Ducha Božího, neboť síla toho Vrcholového Kamene prochází skrz celou tuto Církev jako magnet.

¹⁴⁰ Pamatuji si, jak jsem zde oheď byl a pozoroval tuto továrnu, kde formovali všechny tyto věci. Ležela tam celá hromada šrotu, který měli vyklidit. Ten veliký kámen se zastavil a zvedl to, ten veliký magnetický kámen, a zvedl to všechno, neboť to bylo rovněž magnetizováno.

Musíme být rovněž přimagnetováni k tomu Vrcholovému kameni. Ten Vrcholový kámen je Duch Svátý, Kristus. A každý jeden z nás vlastní ten magnetizmus Ducha Svatého. Když tento Kámen udeří ten obraz, Církev k Němu poletí, zpět do Slávy. Bude vzata nahoru, ve Vytržení svatých, když ona vykročí v tom dni.

¹⁴¹ A teď, pohledte sem. Shledali jsme, jak se Židé nyní vraceli, asi po čtyřicet let, asi po stejnou dobu, která musela vypršet do doby zničení svatyně. Trvalo jim to asi čtyřicet let, dokud se nevrátili a dokud nevydali pokyny o další svatyni. Vidíte, jsme na konci cesty. Dobře, jestliže pohané. . .

¹⁴² Nyní vezměme... Vidíme Církev, přicházející Kámen. Vezměme nyní poslední věk. Už jsme to probírali. Nyní vidíme. Tuším, že ohledně toho tu mám něco napsáno. Podívejme se na to na minutku. „A kníže, který má přijít, totiž antikrist, uzavře smlouvu se Židy.“ A u Daniele 7... nebo—nebo 9,27. „Uprostřed pak toho téhodne, tři a půl roku, šelma uzavře smlouvu...“ Chci se k tomu dostat později, k této smlouvě. Chceme opustit... Chci nyní začít odsud.

¹⁴³ Každý z těchto pohanských věků neomylně prokázal svého posla, poselství a co se stane.

Tento věk *zde* byl slavný věk.

Tento další věk, bylo řečeno, že tam bude učení, kterému se říká, nebo se tam dostane něco, co se nazývá: „tím—tím slovem nikolaité.“

Potom to přešlo, ta další věc, do učení.

Potom nastalo, zasnoubení... nikolaitská církev a pronásledování svatých. Vše se událo přesně podle toho.

Přicházíme k tomu dalšímu, zde začalo být maličko více Světla. „Ač máš nevelikou moc, máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý. Utvrzuj to, co máš, jinak pohnu svícem tvým.“

¹⁴⁴ Potom přišel Wesley, potom, se svým věkem. Pozorovali jsme přesně, co... Věk Wesleye, jak se jmenoval? Filadelfský. Největší věk—věk lásky, jaký jsme doposud měli, Filadelfský věk, byl právě v době Johna Wesleye.

Když vypršel, přišel Letniční, a ten byl vlažný.

A potom, když se podíváme zpět, uvidíme jaký druh Poselství přijde na konci k letničním.

Pamatujte si, každý přišel na konci věku. Svatý Pavel přišel na konci věku, ti ostatní přišli na konci, svatý Ireneus a ti ostatní. Ti další to přenesli do následujícího, to se překrývalo a on se toho chopil a přešel s tím do dalšího věku. Vidíte?

¹⁴⁵ Tak tedy, v tomto věku shledáváme, že zde je hvězda, jako byly tam. Máme hvězdu, posla. Máme osobu, jisté—jistě Poselství, které jde do toho věku; někteří lidé To odmítli; někteří lidé To přijali. A posel toho věku měl přijít v moci Eliáše. To souhlasí. A měl: „Navrátit víru dětí zpět k otcům, navrátit letniční ostatek, který zůstal zpět k pravé apoštolské Víře.“

¹⁴⁶ Tak tedy, pravá apoštolská Víra, jestliže to budete číst v Knize skutků, shledáte, že tam nikdo nikdy nebyl pokřtěn: „Ve jméno ,Otce, Syna, Ducha Svatého.““ Nikdy nikdo z nich nebyl pokřtěn. Nebylo tam vůbec takových nesmyslů, jaké se dějí dnes, a říká se jim letniční, toto se tam nikdy nepřihodilo. Oni mezi sebou měli pravé projevy Ducha Božího a byl to neomylně Syn Boží, působící mezi nimi.

Ta osoba, která měla přijít, spíše toto Poselství, které mělo přijít, mělo být jako Eliáš. Eliáš měl přijít třikrát.

Nyní řeknete, že: „Tímto chlapíkem byl Jan Křtitel.“ Jestliže si všimnete, Ježíš řekl, že Jan Křtitel byl poslem z Malachiáše 3, nikoli 4. „Aj, Já posílám anděla Svého před tváří Mou.“ Myslím si, že u Matouše 11,6, tam někde to naleznete, Matouš 11. kapitola.

¹⁴⁷ A teď, ale v těchto posledních dnech má přijít duch Eliáše mezi lidi, a on má konat ty stejné věci, které konali ohehdy. Jeho povaha bude ta stejná, povaha Církve. Povaha této—této osoby, to bude přesně ta stejná věc. A Poselství, které vyjde, pokusí... Bude nenáviděn lidmi. Bude nenávidět ženy, ty špatné, každopádně ty špatné. Bude milovat poušť; náladový, ustavičně nervózní chlapík, jako Eliáš a jako byl Jan. A viděli jsme, jak se to všechno uskutečnilo. Kdybychom měli toto Poselství, mohli bychom vidět odmítnutého Krista. Musíte patřit k některé z těchto organizací, jinak se mezi ně nedostanete. A tak, On, On je vyvržen ven. Vidíte? Kristus nemůže mezi nimi působit.

„Kdo jsi?“

„Křesťan.“

„K jaké denominaci patříš?“

„Nepatřím k žádné.“

„Potom tě nepotřebujeme.“

¹⁴⁸ Vidíte, je zavržen. Naprosto! Vidíte, zavržen! Stejně tak byl zavržen Eliáš, stejně tak byl zavržen Jan. Ale, co, poškodilo je to? Uškodilo to jejich poselství? Oni říkali: „Vy tvrdošíjní lidé.“ Vylili to na ně. Vůbec je nešetřili. Šli přímo dál. A Boží Poselství půjde přímo dál, nehledě na to, co kdo řekl, vidíte, až do skonání věků, a když... až to, co bylo uloženo, bude vylito. A jsme na konci.

¹⁴⁹ A teď, zjišťujeme nyní, že jsme v těch čtyřiceti letech návratu, počínaje První světovou válkou a Židé se vrátili zpět do své vlastní země. Bůh nikdy nejednal s Izraelem, dokud ten nebyl ve své domovině.

¹⁵⁰ Tak tedy, pamatujete si, když se tito Židé vraceli zpět, tito Židé z jiných národů a časopis *Look* o tom zveřejnil článek. Četl jsem nějaký výstřížek z novin, nějakého náboženského časopisu, že když oni... Léta tam letadla, aby přivázela tyto Židy z Íránu. A nevím přesně, kde všude oni byli, byli prostě rozptýleni.

Tak tedy, to jsou praví Židé, ti, kteří nikdy neměli svou příležitost. Nu, bratře, to je těch sto čtyřicet čtyři tisíc. Když se dostaneme do Zjevení 11, potom je uvidíte. On řekl: „Je tam dvanáct pokolení (Božích), dvanáct pokolení (z Asera), dvanáct pokolení (z Rubena), dvanáct pokolení...“ A kde oni všichni

stáli? Na hoře Sinaj. Židé, ve své domovině, oni tam byli. To nebyla ta banda darebáků z Wall Street. Ne, pane. To byli opravdoví Židé.

¹⁵¹ A když tam stál ten starý rabín a tito Židé viděli přistávat to letadlo. Můžete si to přečíst v tom magazínu. Oni ještě stále orali dřevěnými pluhy. A když uviděli tuto věc, jak tam přistála, odmítli tím cestovat. Tento starý rabín se však postavil a řekl: „Pamatujte, náš prorok řekl, ‚Až se budeme vracet do své domoviny, budeme nesení na orlích křídlech.‘”

Národy se hrouť, Izrael se probouzí,
znamení předpověděná proroky.

Chystáme se nyní vypořádat se s tímto jejich sedmdesátým týdnem.

¹⁵² Vzpomínám si, jak jsem tam stál, když jim bratr Petrus poslal tyto malé Nové zákony a oni je četli. Oni řekli: „Nuže, jestliže to má být Mesiáš necht'—necht' Jej uvidíme předvést znamení Proroka; jestliže On není mrtev, jestliže žije.” Řekli: „Vstal z mrtvých; On žije ve Svě Církvi; ať Jej uvidíme předvést znamení Proroka a potom uvěříme.” Židé vždy věří. . . Oni ví, že Mesiáš bude Prorokem.

¹⁵³ Když jsem onoho dne stál u bratra Arganbrighta, na tom místě, byli tam tito Židé a řekli: „Jen přijed' do naší země, k našemu lidu.”

¹⁵⁴ Řekl jsem: „Zajisté, milerád přijedu.” Rozhodl jsem se unáhleně.

¹⁵⁵ Přijel jsem do Káhiry v Egyptě. Druhého večera, když jsem viděl, že letadlo přistává v Káhiře, vzpomněl jsem si na to. A když jsme tam přišli a já jsem měl letenky do Izraele, měli se tam se mnou setkat. Řekl jsem: „Jděte, shromážděte tam několik tisíc vůdců. Přiveďte je na nějakou pláž a uvidíme, jestli je On stále Prorokem nebo nikoli. Amen. Dobře, uvidíme, co On učiní.” Ó, měli to ve svých rukách. Právě to, co si přáli. Jestliže to uvidí, potom tomu uvěří.

¹⁵⁶ Co jsem tedy učinil? Přicestoval jsem do Káhiry a chtěl jsem pokračovat tam nahoru. Měl jsem letenku; asi dvacet minut před nástupem. Něco řeklo: „Teď ne. Koflík nepravosti pohanů není ještě plný. Amoritští nejsou ještě doplněni. Zdrž se od toho!” Myslel jsem si, že to je snad moje vlastní představa a tak jsem šel za hangár a modlil jsem se. Řekl mi: „Zdrž se nyní od toho.” A tak jsem vzal svou letenku a jel někam jinam. Nešel jsem tam, neboť ta hodina ještě nenadešla.

¹⁵⁷ Tak tedy, nemohu vám říci, kdy se Bůh chystá dovolit těmto Židům, kdy s nimi začne znovu jednat. Nevím. Nikdo to neví. Ale, poslyšte, jestliže je Izrael už ve své domovině, vše je už připraveno. Jsou posbírány všechny kameny a zavražďování, voda, a všechno, co Bůh přislíbil. Nacházejí tam studny a další

věci, veliké otevřené prameny a je to nejkrásnější místo jaké můžete spatřit. Postavili tam město. Mají zavražovací systém. Mají tam nejlepší půdu na světě. A dozvěděli jsme se, že právě v Mrtvém moři je více chemikálií, dost, aby mohl být zakoupen celý svět. Vidíte?

¹⁵⁸ Všechno se jim dostalo do rukou. Jak se to stalo? Neboť Hitlerovo srdce bylo zatvrzeno, Mussoliniho srdce bylo zatvrzeno, obdobně jako srdce faraonovo bylo zatvrzeno a vypudil je do této země. A po čtyřicet let se vracejí do této země. A nyní se tam usadili a očekávají.

¹⁵⁹ Církev z pohanů je v Laodicejském, na konci Laodicejského věku. Jestliže... Tito Židé jsou ve své domovině, už tam jsou. A odpadlictví pohanů už nastalo. A máme takového prezidenta. A náš národ je rovněž takto zhroucený. Vlastníme atomové pumy, které visí v hangárech. A máme vlašnou církev. Máme rovněž Církev, lid, který se shromáždil dohromady. Máme službu, která se řídí službou Ježíše Krista, za účelem zachytit ten Kámen když On přijde. Co ještě zbývá? Může se to stát každou minutu. Nezbyvá vlastně už nic. Jsme na konci času. Ó, sláva! Nevím, jestli budu s to dostat se na tyto oslavy, ale každopádně chci—chci, abyste na nich vy obdrželi podíl.

¹⁶⁰ Poslyšte. Učit... Kolik z vás to může nyní postřehnout? Vidíte, jak Písmo dokazuje, že těch sedmdesát týdnů to bylo čtyřicet devět let? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Vidíte, jak těchto šedesát dva týdnů bylo čtyři sta třicet čtyři let? [„Amen.”] Vidíte, kam potom těch—těch šedesát devět týdnů bylo—bylo—bylo... Co to bylo? Osm set a... Čtyři sta a—a osmdesát tři let. Čtyři sta osmdesát tři let až do současné doby. Vidíte, kdy byl skosen tento Kníže? Vidíte, pro tyto Židy bylo zapotřebí čtyřiceti let, aby se dostali na své místo, o kterém mluvil Bůh.

¹⁶¹ Pohleďte sem na tento pohanský věk, který prošel vším, co jsme si řekli; neřekli jsme to my; řekla to Bible. Co o tom řekla Bible, že se stane, to dospělo do tohoto posledního věku; a po čtyřicet let se tam Židé vraceli zpět a připravovali se na to, že Bůh učiní přesně to, co učinil zde. Odešli tamtudy a vrátili se odtud. A tak je Izrael znovu ve své domovině.

¹⁶² Tak tedy, kdy se vlastně Bůh chystá začít jejich poslední týden? Kdy? To může být třeba dnes. To může být třeba před dnešním západem slunce. Bůh to oznámí. Nevím, kdy to bude. Jsem zvědav. Ale mám tu něco přinést, během několika minut, a nevím, jestli tomu uvěříte nebo ne. Ale já—já—já to musím přesto říci, myslím že ano.

¹⁶³ Jsme v domovině. Židé jsou v domovině. Jsme na konci věku, připraveni pro Vytržení. Vytržení přichází, Církev jde nahoru, jsme uchvázeni setkat se s Ním v povětří. Všichni to

víme. Kámen, který byl vylomen z hory se nyní každou chvíli chystá přijít. A když On přijde, co potom způsobí? Skoncuje s pohanským věkem. Všechno bude to tam a Bůh s nimi přestane jednat. „Kdo smrdí, smrd’ ještě; a kdo je svatý, posvěť se ještě.” Vidíte? Co potom učiní? Vezme Svou Církev, naplněnou Duchem Svatým.

¹⁶⁴ Co znamená „smrdět”? To je spící panna a ti, kteří přicházejí na soud, tito *zde*. Budeme to mít na další mapě, když v tom budeme pokračovat, když ona přijde k Bílému Trůnu Soudu a bude souzena vykoupenými. Pavel nám radí, abychom se nesoudili, neboť svatí budou soudit zem. To souhlasí. Jsme na konci času, *zde*, nyní. [Bratr Branham objasňuje svůj obrázek na tabuli.—vyd.] V pořádku.

¹⁶⁵ A uprostřed toho týdne. . . A teď, *zde* je těch sedmdesát. Tak tedy, jestliže to bylo přesně sedm let, každý týden, a měli jsme už šedesát devět týdnů; potom máme pohanský věk a víme, že jsme na konci pohanského věku; a *zde* je ponechán ještě jeden týden pro Židy. Souhlasí to? [Shromáždění: „Amen.” —vyd.] A to je přesně sedm let. Jestliže *toto* bylo sedm let, *toto* je sedm let, neboť On řekl: „Sedmdesát týdnů odečteno jest tvému lidu.” Tak víme, že nám zbývá sedm let pro Židy. Souhlasí to? [„Amen.”] Pohled’te nyní na to. Jestli je o tom nějaká pochybnost, rád bych to věděl. Vidíte?

¹⁶⁶ A uprostřed toho týdne, uprostřed židovského týdne; hleďte, to je tři a půl roku—roku; antikrist, kníže, kníže který má přijít. A pamatujte, on přichází z Říma, ten kníže, který má přijít. Kdo to je? Papež. Kníže uprostřed lidí, který má přijít, povstane jako faraon, který neznal Jozefa.

¹⁶⁷ Tak tedy, protestanté říkají: „Dobře, no, to je to.” Ale chvíličku. Shledáváme, že protestanté mají organizaci, mají církevní radu, obraz šelmy a jdou rovnou s nimi.

¹⁶⁸ A my *zde* shledáváme, že tito Židé jsou pozváni do této rady, (ano, pane), a budou s tím souhlasit. Bible praví, že budou. A on s nimi uzavře smlouvu.

A uprostřed sedmdesátého týdne ji zruší, ten antikrist zruší svou smlouvu s Židy, „tvým lidem.” Proč?

A čteme ve Zjevení 11, že: „Pošlu. . .” To je 11. Nyní se blížíme k 19. On pošle Svě dva proroky, kteří budou v tom čase prorokovat a potom se lidé nazlobí na tyto proroky a skutečně je zabijí. Souhlasí to? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] A jejich mrtvá těla budou ležet na duchovní ulici, která se nazývá Sodoma a Gomora, kde byl ukřižován náš Pán, Jeruzalém. Souhlasí to? [„Amen.”] A budou tam ležet tři dny a noci. A po uplynutí tří dnů a nocí vstoupí do nich duch života a budou vzkríšení a půjdou do Slávy. A desátá část města se v tom čase zřítí. Souhlasí to? [„Amen.”] Vidíte? Co to je? Uprostřed těchto posledních sedmdesáti let.

¹⁶⁹ Když Církev odejde nahoru; potom ta rada, spící panna, metodisté, baptisté, presbyteriáni a vlašští letniční, všichni pohromadě v této radě. Vskutku, oni už nyní mají svůj tvrdý vládnoucí systém. A co oni učiní, uzavřou smlouvu. A, dobře, nyní, tento nový papež, kterého nyní máme, chce je všechny uvést dovnitř. Copak nevidíte, jak se všechny ty věci kupí? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Chystají se o tom diskutovat a uvést je všechny dovnitř, poprvé za stovky a stovky a stovky let; tisíc let, nebo dva, se toto neudálo. Ale nyní se chystá je všechny uvést dovnitř a učinit radu a židé, kteří tam budou, to budou akceptovat. Ó, ale! Sláva! Halelujah! Sláva budiž našemu Bohu na věky a věky! Tak je to! A teď, bratře, je to tak jednoduché, tak jednoduché, že to pochopí i malé dítě. Konfederace, která shromáždí židy a protestanty a katolíky dohromady.

A pamatujte, co budou činit tito dva proroci, až přijdou.

¹⁷⁰ Tato šelma, ten kníže, který rozpráší sílu svatého lidu, co on učiní? On s nimi zruší smlouvu. Po třech a půl roku, on je vyšoupne. Nu, lidé si myslí, že to je komunismus. To působí, že se vám . . . Duch Boží v tom případě s tebou ještě neměl co do činění. To není komunismus; to je náboženství. Bible říká: „Bude to tak podobné, že by to svedlo, pokud by to bylo možné, i vyvolené.” Řekl to Ježíš. Vidíte, jsme v tom posledním.

¹⁷¹ Tak tedy, tito dva proroci, co oni budou činit? Je to Mojžíš a Eliáš, kteří přijdou na scénu. Řeknou Židům jejich omyl. A z této hromady Židů, která se tam nyní nachází bude těchto sto čtyřicet čtyři tisíců, které si Bůh povolá pomocí těchto proroků. Co to znamená? Duch Eliáše, z této pohanské Církev, bude rovnou pokračovat v této židovské církvi, půjde rovnou tam a bude volat; Mojžíš bude s ním. Halelujah! Vidíte to? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] A bude kázat to stejné letniční poselství těmto Židům, totiž, že zavrhlí Mesiáše. [Bratr Branham klepe šestkrát na kazatelnu.] Amen! Vidíte to? [„Amen.”] To bude to stejné letniční poselství, které jim budou kázat tito Židé. A budou tyto Židy tak mocně nenávidět, že je zabijí. A budou nenávidění všemi národy. A uprostřed tohoto týdne, neboť vzbudili veliký, mocný zástup sto čtyřiceti čtyř tisíc. Oni měli Ducha Svatého. A, bratře, vy mluvíte o konání zázraků, oni je činili. „Oni zavírají nebe, aby nepršel déšť za dnů jejich prorocství; mohou udeřit zemi ranami kolikrát budou chtít.” Posílají rány a vše ostatní. Ti Římané to nebudou mít s nimi snadné. Ale nakonec je zabijí. Náš Bůh je hrozný, když je rozhněvaný. Ale pamatujte, to je v tom sedmdesátém týdnu a Církev je ve Slávě, (amen), probíhá svatební hostina. Ano!

¹⁷² Nyní si všimněte. Zde jsme viděli její příchod zpět do svatyně Tisíciletí, zde na konci židovského věku, „ty pomazané.” Zde přichází On, jede na bílém koni; ti kteří Jej provázejí jsou na bílých koních. *Kůň*, „síla.” Oblečení v bílá

roucha; krev... roucho potřísněno krví; má na Sobě nápis „Slovo Boží.“ Přichází jako mocný Přemožitel, (ano, pane) ustanovit Milénium, přichází do Chrámu. Sláva! Zde se setkává se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, nyní, po tomto sedmdesátém týdnu zde.

¹⁷³ Tento sedmdesátý týden, to se děje během toho sedmdesátého týdne. Během tří, uprostřed toho, on to zruší, neboť zabije ty dva letniční proroky (... pane), kteří ranili zem.

A, kamaráde, On proklíná tuto církev, a On ji pálí ohněm. A proč ona... Viděli jsme to zde, jak dokonce spolunámořníci stáli a kvílili: „Běda, běda, veliké nesmrtelné město Řím, neboť během jedné hodiny zpusťlo.“ Bylo rozmetáno na kusy. Bůh ví, jak to má provést. A jeden z Andělů pohleděl a řekl: „Jakže, krev všech Kristových mučedníků v něm byla nalezena,“ za jeho svádění, vystupování a organizování a konání všech možných nesmyslů a poskvřňování církve, za zavádění těchto věcí do ní a mučení všech, kteří se pokoušeli toto podepřít a vyvést tyto lidi ven.

¹⁷⁴ Sláva! Ó, já—já nevím. Já—já—já se cítím jako bych jel na koni. Vidíte? Netěšíte se ze Světla Syna, kráčet ve Světle Syna! Kde se nacházíme, bratře? V poslední hodině! To se může stát každou chvíli. Jsme zde!

¹⁷⁵ To—to Poselství se dostalo do církve pozdní doby, církve, která odmítla Krista. Židé jsou ve své domovině po dobu čtyřiceti let. Bylo postaveno nové město. Na co ještě očekávají? Na příchod Mesiáše. Kdy to bude? Nevím. Když tento Kámen udeří ten obraz *zde*, Ona bude pryč; potom už všechno pomínulo.

¹⁷⁶ Všimněte si nyní zde. Uprostřed toho týdne, těch tří a půl dne... spíše tří a půl roku, on zruší smlouvu a způsobí, že oběť a obětní dar... který už oni nastolili.

Neboť oni přijdou a řeknou: „Hledte nyní, vy jste církve, můžete být přijmuti do toho obrazu šelmy. Budeme mít obecenství. Zbavíme se komunizmu. Komunizmus prostě odstraníme z cesty.“ Vidíte? A oni jsou s to to učinit. Vidíte? Oni to skutečně učiní.

¹⁷⁷ Ale nyní pozorujte. A ustanoví, vzhledem k tomu ustanoví denní bohoslužbu a obětování se vrátí do města, když bude obnoveno. A tento kníže, který má přijít uprostřed toho týdne zruší svou smlouvu a odstraní ty oběti. Je řečeno: „On to rozpráší, rozpráší.“ On je schopen to učinit, a bude to trvat do skonání.

¹⁷⁸ A všimněte si:

... rozšíření ohavnosti způsobí zpusťování...

„Rozšíření se ohavnosti.“ Co je vlastně *ohavnost*? „Špína.“ Vidíte? „Způsobit zpusťování,“ co to vlastně znamená? „Zbavit se něčeho.“ Rozšíření se *toho*, zbavení se *toho*. Vidíte? Rozšíření se římské moci za účelem podrobení si spících panen, Židů a těch ostatních. „Buď všichni budeme Římané nebo nebudeme nic.“ On zruší svou smlouvu uprostřed týdne.

¹⁷⁹ „Rozšíření se ohavnosti.“ Jestliže to bylo zpusťování v Ježíšově době, když tam vstoupil Řím se svou propagandou; bude to znovu Řím, bude to znovu ohavnost, vzhledem k církvi.

. . . učinit *zpusťování*, a bude to trvat až do *skonání*. . .

Co on učiní? Bude v tom pokračovat až do skonání, to znamená do konce.

¹⁸⁰ Tak tedy, židovství, a romanizmus, protestantizmus (to znamená spící panny), se budou konsolidovat dohromady formou federace církví. A bude to, jak to řekl Ježíš v Matouši 24, a ze Zjevení 13,14.

Vezměme Zjevení 13,14, podívejme se, co tam je. Podtrhl jsem si to zde, abych to viděl, 13,14. V pořádku, pane.

A svádí ty, kteří přebývají na zemi, těmi divy které dáno jí činiti (konsolidace těchto církví) před obličejem. . . říkající. . . před obličejem šelmy, říkající obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmě, kteráž měla ránu od meče, ale ožila zase.

¹⁸¹ A teď, víme bez jakéhokoli stínu pochybnosti, kdo je ta šelma, ta síla, která měla smrtelnou ránu a ožila. To se stalo, když byl zabit pohanský Řím a papežský Řím zaujal jeho místo; když pohanský Řím byl zabit a papežský Řím zaujal jeho místo.

¹⁸² Tak tedy, nyní, Zjevení 13,14. Ježíš u Matouše 24 je před tím varuje. „Obraz šelmy.“

¹⁸³ Pavel ve 2. Tessalonicenským 2. kapitole, 3. a 4. verš. Vezměme to, podívejme se, jak Pavel, co on o tom říká. Ten veliký Duch Svatý na tom velikém proroku Páně, podívejme se, co on řekl o tom v posledním dni. Ve 2. Tessalonicenským 2. kapitole, kde to nalézáme. V pořádku, pane. Začneme ve 3. verši. Tuším, že to tam je. V pořádku, nyní čtème. Všichni pozorně poslouvejte. Kolik z vás věří, že byl Pavel naplněn Duchem Svatým? [Shromáždění odpovídá: „Amen.“—vyd.] Amen. Pozorujte zde.

Nesvodíť vás žádný nižádným obyčejem. Neboť nenastane ten den, leč až prvé přijde odstoupení, . . .

On se snaží dostat z jejich hlavy, že by On již přicházel. Řekl: „Prvně zde musí být odstoupení od Církve,“ vidíte, které nastalo zde v Laodicejském věku.

. . . a zje- . . . zjeven bude ten člověk hřícha, . . .

„Člověk hřicha,” nevíra v Ducha Svatého. Nevíra bude zjevena . . . syn zatracení; . . . Jako byl Jidáš; pokladník církve.

Protivící se a povyšující se nade všechno, což slove Bůh, aneb čemu se děje Božská čest; tak že se v chrámě Božím jako Bůh posadí. . .

Bratře, je na zemi taková osoba, kromě Vatikánu, která to činí? Kde to je?

¹⁸⁴ A teď, budeme nyní pokračovat ve Zjevení 13 a ukážeme, že ten člověk sedí na městě . . . v městě a to město sedí na—na sedmi pahorcích. A čísla této šelmy jsou šest set šedesát šest, a jsou psána latinskými . . . římskými číslicemi šest set šedesát šest, totiž VICARIVS FILII DEI, což znamená: „Zástupce Syna Božího,” což je umístěno na papežském trůnu. A jeho stolec, tam je trojitá koruna. A hleděl jsem rovnou na tuto korunu, stál jsem tam blízko, na dosah ruky, takto, a—a viděl tuto vyzdobenou papežskou korunu, přímo ve Vatikánu, osobně, stál jsem tam a koukal na ni, můžete si tedy být jisti tím, že vím, o čem mluvím. „Protivící se nade všechno, což slove Bůh, všem zbožným mužům. On je nejsvětější z nich; sedí v Boží svatyni a představuje se jako Bůh,” odpouští na zemi hříchy a tak dále, víte. Jistě.

¹⁸⁵ Pavel řekl: „Nejprve musí přijít odpadnutí a potom bude zjeven syn zatracení.”

Nepomníte-liž, že ještě byv . . . u vás, o tom jsem vám pravil?

¹⁸⁶ Ó, jak bych si přál sedět tam a slyšet Pavla, jak to káže. Vy rovněž? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Hm! Ó, jak bych si jej přál slyšet. Ó, ale!

¹⁸⁷ Co se on nyní chystá učinit? „Obraz šelmy.” Druhá Tessalonicenským. Poslouchejte nyní. Poslouchejte nyní pozorně, opravdu pozorně. Církev už pociťovala příchod papeže. Co to je? Konec toho církevního věku, Pavel. Oni viděli, jak se zvedají ty nikolaitské nesmysly; jak se chystají potvrdit svatého muže, (na co?) papeže. Světskost a aristokraté se plíží do církve a mění řád bohoslužby. Pavel, Duchem Svatým, se toho chopil v Duchu. A církev, se svou třídní příslušností a hodnostáři, vynikajícími osobnostmi a tak dále, oni viděli, že něco přichází. A Duch Svatý je varoval ohledně těch posledních dnů. Nepamatujete si, jak o tom Ježíš mluvil? Skutky nikolaitů, které se na konec staly učením a potom se staly organizací! Bratři, nejsme nyní v temnosti. Pamatujte, hleďte. Je to tak.

¹⁸⁸ Skutky nikolaitů, začíná organizace, významní hodnostáři nad církví a tak dále, potom se to formuje jako katolická církev. A Pavel řekl, že nemůže nastat čas konce, nemůže nastat ten čas, dokud nejprve nenastane odpadnutí od

opravdové, letniční Víry. S letniční Vírou bude skoncováno a hodnotáři budou dosazeni. Budou mít muže, který zaujme místo Boha, posadí se ve svatyni Boží a bude se takto protivit a povznášet nad všechny lidi. A to, vidíte, co to je? *Nickao*, „podrobení si laiků.“ Vidíte? „Vše, co slove Bůh, posadí se ve svatyni Boží jako Bůh.“ Pavel řekl: „Prvně nastoupí odpadnutí, v posledních dnech.“ A my jsme zde, přímo zde, a vidíme odpadnutí, vidíme, jak se od Toho církev vzdaluje a vzdaluje a znovu se vrací. A tak jsme v čase konce. V pořádku.

¹⁸⁹ Tak tedy, jestliže těchto šedesát devět týdnů se trefilo přesně a Židé jsou nyní ve své domovině a pohanská církev dorazila přesně do doby konce, do éry nikolaitů... neboli laodicejského času; jak blízko je tedy Příchod Páně, konec všech věcí, konec toho věku a Vytržení? V tu chvíli, kdy On zahájí tento sedmdesátý týden, neboli těch sedm let, Církev je pryč.

¹⁹⁰ Můžete to vidět, přátelé? Zdvihněte své ruce, jestliže to vidíte. Vidíte? Nu, nebudme děti. Už si více nehrajme. Jsme v čase konce. Něco se chystá stát. Jsme na konci. Tak je to.

¹⁹¹ Těchto šedesát devět týdnů se trefilo přesně; odchod Židů se trefil přesně; církevní věk se trefil přesně. Jsme na konci času, konci času, Laodicejského církevního věku, na konci toho. [Bratr Branham používá ilustraci na tabuli—vyd.] Všechny hvězdy, poslové už kázali svá poselství. To už pominulo. Pohybujeme se jen setrvačností. Židé se už vraceli po dobu čtyřiceti let. Jsou už ve své domovině.

Co se má stát dále? Příchod Kamene. Vskutku. Kdy se to stane? Nevím. Ale, bratře, co se týče mne, chci být připraven. Chci mít své roucho připraveno.

¹⁹² Tak tedy, máme už jenom—jenom několik minut a přál bych si, abyste ještě chvíli tiše poslouchali.

V tu chvíli, kdy On zahájí ten sedmdesátý týden, neboli těch sedm let, Církev zmizí. Poslyšte. Cituji to znovu, znovu cituji, abyste na to nezapomněli. To je to, co mi Duch Svatý vložil do pera, zatímco jsem psal. Jsme v laodicejském věku. Kristus byl odmítnut svou vlastní církví. Hvězda toho věku, Poselství už vyšlo. A Izrael je ve své zemi. Vidíte, kde jsme? Jsme na konci.

A teď, již jenom jednu nebo dvě poznámky.

¹⁹³ To vše, co nyní vidíme, nám pomůže Jeho milostí, když se pokusíme přistoupit k těm posledním Sedmi Pečetím. Vidíte v čem bychom chybili? Od Zjevení 6,1 do Zjevení 19,21, v tom bychom chybili, neboť, vidíte, pokoušeli bychom se to aplikovat zde, v minulosti, v pohanském věku; kdežto, jak vidíte, patří to tomuto věku. [Bratr Branham používá ilustraci na tabuli—vyd.] Vidíte?

Tak tedy, dokázali jsme to Slovem Božím, pomocí dějin a vším ostatním, a skrze znamení doby, dny, že zde už nic nezbyvá. Jsme v dovršení pohanů. Co—co s tím učiníme? Jedná se o mou duši a o tvou duši; je to můj život a tvůj život; jedná se o život našich milovaných. Příliš se s námi mazlili. Moc věcí nám přišlo příliš snadno. Raději bychom se měli pohnout kupředu. Pamatujte jen, že je později, než si myslíte.

¹⁹⁴ Nyní taková zarážející věta, pokud si to budete chtít poznamenat. Poslouchejte, prosím, pozorně. To je moje poslední poznámka, kromě této; mám kromě toho potom ještě takovou maličkost, maličkou poznámku, o které bych se chtěl zmínit. Dopřejte si malinký oddech a pozorně poslouchejte, chci vám říci něco pozoruhodného, souvisejícího s tím. Vidíte?

Už nezbyla ani šířka břitů nože mezi koncem tohoto věku a Příchodem Kristovým. Všechno, nezůstalo už nic. Je Izrael ve své domovině? Víme o tom. [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Jsme v laodicejském věku? [„Amen.”] Vyšlo už Poselství toho letničního věku za tím účelem, aby se pokusilo otrást těmi lidmi zpět do originálního letničního Požehnání? [„Amen.”] Prošel už každý posel tímto věkem, přesně takovým způsobem? [„Amen.”] Je národ proti národu? [„Amen.”] Morové rány? Je dnes v zemi hlad, cestuje pravá Církev stovky mil a usiluje slyšet Boží Slovo? [„Amen.”] „Nejen chleba, nýbrž slyšení Božího Slova.” Přišel hlad. [„Amen.”] Souhlasí to? [„Amen.”] Proč, žijeme právě uprostřed toho, právě nyní. [„Amen.”] Vidíte, kde se nacházíme? [„Amen.”] Očekáváme na ten Kámen.

¹⁹⁵ Pozoruhodná výpověď! Od doby, kdy Bůh učinil zaslíbení Abrahamovi. . . At' to nyní neunikne vaší pozornosti. Od doby, kdy Bůh učinil zaslíbení Abrahamovi, Genesis 12,3 do odmítnutí Krista, v roce 33. po Kristu, Židy; podle Galatským 3,16 a 17 a podle Usherovy, U-s-h-e-r-o-v-y, Usherovy chronologie Hebrejů; moc Boží byla s Židy přesně 1954 let. Bůh jednal s Židy devatenáct set padesát čtyři roky, podle chronologie Židů a podle Galatským 3,16 a 17. Mám mnoho dalších míst Písma, ale udávám pouze tato.

Potom, když odmítli Krista, se On obrátil k pohanům, aby si vzal lid Svému Jménu. Přejete si to podložit Písmem? Skutky 15,14.

¹⁹⁶ A teď, když počítáme čas, shledáváme, že zůstává přesně (poslouchejte) sedmnáct let a budeme mít stejný časový interval pro nás, když Bůh začal s námi jednat v síle Ducha Svatého, od 33 po Kristu do 1977. Ten stejný časový interval, devatenáct set padesát čtyři roky, Bůh jedná s námi stejně jako jednal s Židy. Jak s tím naložíme!

¹⁹⁷ A teď, poznamenejte si to ve své knížce, malinký odstavec Písma, který vám chci dát. Leviticus 25, počínaje 8. veršem.

Bůh svolává milostivé léto, každých čtyřicet devět let. Padesátý rok bylo milostivé léto. Víme o tom. Rozumíme tomu. Od prvního milostivého léta, Leviticus 25,8, v roce 1977 bude sedmdesáté milostivé léto a obnáší to celkem tři tisíce čtyři sta třicet let. *Milostivé* léto znamená „Odejítí nahoru! Osvobození!”

Ó, čekáme na příchod radostného Dne
Milénia,
kdy přijde náš požehnaný Pán a uchvátí Svou
očekávající Nevěstu;
ó, svět úpěnlivě pláče, očekavaje toho dne
sladké úlevy,
když náš Spasitel přijde opět zpět na zem.

¹⁹⁸ Pochopili jste to? [Shromáždění říká, „Amen.”—vyd.] Bůh s námi měl co do činění přesně stejné časové období jako s Židy. Od doby, kdy dal Abrahamovi zaslíbení, dokud neodmítli Mesiáše v roce 33 po Kristu uplynuly devatenáct set padesát čtyři roky. A nyní nám zbývá sedmnáct let. Nyní máme asi devatenáct set třicet a něco let. Chybí nám sedmnáct let do roku 77, kdy nastane sedmdesáté milostivé léto od počátku milostivých let. A co to bude? Ó, bratře! Dávej nyní pozor. Nenech si to ujít. To bude milostivé léto odchodu pohanské Nevěsty a Kristova návratu k Židům, kdy oni budou osvobozeni z otroctví. Amen! Copak to nevidíte? Oni se tam shromáždili pro tento den z celého světa. Ó, ale! Vidíte, kde se nacházíme? Nevíme, kdy se to stane. Jsme v čase konce.

¹⁹⁹ Nyní poslyšte. Pro vás, starousedlíky zde v—v církvi, kteří jste zde byli po dlouhou dobu, chci, abyste si něčeho všimli. Dozvěděl jsem se to teprve předevčírem; vzal jsem to z historie, od Pavla Boydse a těch ostatních. . . A sledoval jsem to zpětně v Písmech, posbíral jsem ta zbývající data a tak dále a dostal jsem to, přelétl to a sledoval do konce.

²⁰⁰ A teď, v roce 1933, když jsme měli bohoslužby zde v zednářské svatyni, kde stojí dnes Kristova církev. Jednoho dubnového rána, předtím, než jsem opustil dům. . .

Zasvěcoval jsem své auto. Pořídil jsem si vůz, model 33 a zasvěcoval jsem jej pro službu Pánu. A ve vidění jsem viděl čas konce. Všimněte si, jak překvapivé to je, tehdy, když jsem byl ještě chlapcem. A dovedete si představit, jak vypadal model vozu z roku 1933, no, jak vypadal.

A šel jsem tam do zednářské svatyně, kde. . . Někteří z vás starousedlíků, kteří jsou zde, si to pamatují. Mám to napsané doma na starém papíře. Bylo to vytištěno a vyšlo to kolem světa. Vidíte? To bylo v roce 1933. A já jsem předpověděl, že Spojené státy potkají veliké tragédie před nebo do roku 1977. Kolik z vás si pamatuje jak jsem to řekl? [Starousedlíci říkají: „Amen.”—vyd.] Podívejte se na ty ruce. Jistě.

²⁰¹ Nyní dávejte pozor. Předpověděl jsem sedm věcí, které se ještě měly... předtím velkým koncem nebo touto velikou událostí, která se měla udát ve Spojených státech, nějaká velká, hrozná věc. Řekl jsem...

Nyní si pamatujte, to bylo řečeno dříve. Řekl jsem, že budeme vtaženi do druhé světové války. Kolik z vás si pamatuje, jak jsem to řekl? Řekněte: „Amen.“ [Shromáždění odpovídá: „Amen.“—vyd.] V pořádku. Druhá světová válka! Řekl jsem: „Prezident, kterého nyní máme...“ Pořídil jsem si včera opis toho starého dokumentu, této staré věci, že: „Prezident, kterého nyní máme,” kdože to byl... Kolik z vás si pamatuje, kdo to byl? [Bratr říká: „Franklin Roosevelt.”] Franklin D. Roosevelt. Řekl jsem: „Prezident, kterého nyní máme, vstoupí dokonce do svého čtvrtého funkčního období,” tehdy byl ve svém prvním, „vstoupí do svého čtvrtého období a my budeme vtaženi do druhé světové války.”

²⁰² Řekl jsem: „Diktátor, který nyní povstává v Itálii, totiž Mussolini, se chopí vlády. A potáhne do Etiopie, která mu padne k nohám.” Sedí zde lidé, kteří to ví, že tam byla skupina lidí, kteří přišli a povstali, když jsem konal své shromáždění v Redmanově síni, tam dole onehdy večer, když jsem tam šel, abych tam kázal, v Redmanově síni, a že mě chtěli z této síně vyhodit za to, že jsem si dovolil tohle říci. [Sestra Wilsonová říká: „Amen. To souhlasí.”—Vyd.] Ano. Ano. Paní Wilsonová, vím že jste... [„To souhlasí.”] To souhlasí. Když jsem to řekl... Ale učinil to? „Ale,” řekl jsem, „jeho konec bude hanebný,” a vskutku byl. On a jistá ženská, se kterou utíkal, byli obráceni hlavou dolů a pověšeni za nohy na ulici, se svými nohama nahoru a jejich oděv visel dolů. V pořádku, toto se uskutečnilo.

²⁰³ A potom jsem řekl: „Ženám bylo dovoleno volit. Což je pro tento národ naprosté zneuctění. A díky volbám zvolí jednou nesprávného muže.” A toto se stalo během těch posledních voleb. Ale, ale! Čtyři... (Řekl jsem: „Věda učiní takový pokrok...”) Ne, zde, to je to třetí. Promiňte.

²⁰⁴ Zde je to další, zde, to čtvrté. Řekl jsem: „Budeme ve válce s Německem a ono postaví takovou velikou betonovou pevnost a opevní se v ní a američané dostanou strašný výprask.” Všemohoucí Bůh, před kterým nyní stojím, ví, viděl jsem ty nezávislé nacisty bránit se před Američany, takto. [Nějaký muž ve shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] A mnozí z vás přítomných zde ví, že to byla Siegfriedova linie a co ona znamenala. [„Amen. Ano, pane. Amen.”] A pamatujte si, to bylo jedenáct let předtím, než byla Siegfriedova linie vybudována. Je Bůh pravdivý? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Stále ještě předpovídá věci, které se stanou? [„Amen.”] Pozorujte. To je to čtvrté.

²⁰⁵ Nyní to páte. „Věda učiní pokrok takovým způsobem, že udělají auto, které nebude muset být řízeno volantem. A ty vozy v budoucnu budou připomínat tvarem vajíčko, do vyvrcholení, do času konce. Viděl jsem americkou rodinu jet silnicí, širokou silnicí, jeli ve vozidle obrácení zády k místku, kde má být volant, a měl jsem dojem, že hrají šachy nebo karty.” A už to máme. Je to v televizi. Spíše v *Populární vědě*, *Mechaniku*, všichni to zveřejňují. Už máme takový vůz. Je dálkově ovládán, pomocí—pomocí radaru. Není v něm vůbec volant. Pouze v něm nastavíš ciferník, jako když vytáčíš číslo telefonu, a tvé auto tě zaveze rovnou na to místo; nemůže se stát nehoda nebo něco takového, žádné jiné auto. Magnet udržuje ty ostatní daleko od vás. Vidíte? Oni to už mají. Ó, ale! Myslete na to. Předpověděné třicet let předtím, než se to stalo!

²⁰⁶ A teď, to nás přivádí ke zvolení prezidenta Kennedyho.

A to auto přichází na—na scénu a tím působí, že pět (z těchto sedmi) věcí se už přesně naplnilo.

²⁰⁷ Tak tedy, předpověděl jsem a řekl: „Viděl jsem velikou ženu, která povstala, obdivuhodně vypadající, oděnou do skvělého, téměř královského purpuru. A zde jsem udělal malé zápornky, „(Ona byla velikým vládcem ve Spojených státech; možná katolická církev.)” Žena, nějaká žena; nevím, jestli to bude katolická církev. Nevím. Nemohu to říci. Jediné, co jsem viděl, byla tato žena, to bylo vše.

²⁰⁸ Ale toto je národ žen. Tento národ má číslo třináct, v proroctví. Má třináct pruhů, třináct hvězd. Začínala s počtem třinácti kolonií. Třináct, třináct, všechno ve třinácti. Ukazuje se dokonce ve 13. kapitole Zjevení. Ona je třináctka. A je to národ žen.

²⁰⁹ Soudní dvory v Americe rozhodují o více rozvodech způsobených našimi ženami než je tomu ve všech ostatních národech. Mravy v naší zemi jsou na nižší úrovni, a rovněž rozvody, než je tomu ve Francii nebo Itálii, kde se provádí prostituce na ulici. Tak, ale to jsou prostitutky; ale naše ženy jsou vdané a pokoušejí se žít s mnoha muži a několik ženatých mužů se pokouší žít s jinými ženami.

²¹⁰ V národech, kde mají polygamii, je to tisíckrát lepší. A přece, polygamie je špatná, to víme. Chci jen ukázat, jak jsme degradováni.

²¹¹ Mám zde výstřižek z novin, kde je ukázáno, že když naši američtí chlapi jedou za moře, během této poslední války, že více než, tuším, že to bylo okolo sedmdesáti procent. . . Tedy, no, počkejte chvíli, tuším, že to byli tři ze čtyř, kteří byli v zámoří, jejich manželky se s nimi rozvedly dříve, než se vrátili. A titulky novin hlásají: „Co se stalo s mravy našich Američanů?” Pamatujete si, že jste něco takového viděli? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Tuším, že jeden každý

z vás. „Co se stalo s mravy našich amerických žen?” Podniky, pracují s jinými muži. Je to národ žen. Co z toho potom vznikne? Žena bůh, nebo nějaká bohyně.

²¹² Tak tedy, potom, po tomto, ohlédl jsem se a hleděl. A viděl jsem Spojené státy v plamenech, doutnající ohněm, skály vyletěly do povětří. Hořela jako hromada špalků nebo něčeho, co je zapáleno. Rozhlížel jsem se, jak daleko jsem dohlédl, a ona byla vyhozena do vzduchu. A potom mne to vidění opustilo. Pět z těchto tří se naplnilo... spíše pět z těchto sedmi, se už stalo.

²¹³ A šlo to kolem a ukázalo se. A potom jsem předpověděl. Neříkám, že mi to bylo řečeno Pánem, ale když jsem tehdy stál v církvi, řekl jsem: „Podle toho, jak to pokračuje. . .” Šel jsem na jeden konec jejich stěny a běžel jsem k druhému konci stěny. Řekl jsem: „Podle toho jak to pokračuje kupředu, předpovídám, že čas. . . Nevím proč to říkám. Ale předpovídám, že to vše se stane právě nyní, mezi rokem 1933 a 1977.”

A aniž bych to věděl, Bůh zná mé srdce, nevěděl jsem o tom až do všerejšího dne, že rok 1977 je milostivým létem a uplyne přesně stejné časové období, které dal pro Izrael a všechno na konci. A tak jsme. . . A tak jsme zde na konci toho věku, před zahájením sedmdesátého týdne. Nevíme v jakou dobu Církev odejde. Ó, ale! Co máme dělat, přátelé? Kde jsme?

²¹⁴ Vidíte, kde nyní jsme? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Rozumíte nyní Danielovu sedmdesátému týdnu? [„Amen.”]

Uvidíte tedy, až se dostaneme do těch Sedmi Pečetí a věcí, zlomení těchto Pečetí. První, kdo vystoupil, byl jezdec na bílém koni a měl ve své ruce luk. Pozorujte, kdo je ten jezdec. Pozorujte toho jezdce na plavém koni. Vidíte? Sledujte, kdo to je, a hleďte, jak jede. Pozorujte tyto sto čtyřicet čtyři tisíce, jak přicházejí. Pozorujte tu spící pannu, když přichází. Pozorujte tedy všechny tyto události, vylití těch Misek hněvu a Běd, tři nečisté duchy jako žáby. Pozorujte tyto věci, jak zapadají do těchto ran, přesně tam, kde jsou vylity. Pokaždé když je otevřena Pečeť, je vylita i rána a přichází zkáza. A pozorujte, co se děje právě nyní, na konci.

²¹⁵ A, ó, pozorujte tyto tři proroky. . . nebo dva proroky, když tam oni povstanou. A uprostřed týdne budou skoseni, takto, a potom začne boj v Armageddonu. Potom Bůh promluví, On Sám, a On se postaví a začne bojovat. Tito proroci raní zemi. Oni zvěstují Jméno Ježíše Krista. Oni křtí tím stejným způsobem. Oni činí ty stejné věci, které činili ti první letniční otcové, a mnozí je následují. Ale ti, kteří se spojili, ty organizace, oni budou pokračovat dál a dokonce ani síla těch proroků je nezlomí. Nakonec řeknou: „Uděláme z toho všeho

jednu organizaci." A on vnese (co to je?) ohavnost, romanizmus, který se roztáhne na tu celou věc a způsobí zpuštění. „Ohavnost, která způsobí zpuštění," pohltí všechno, „nečistota."

²¹⁶ Pamatujte, ta stará matka prostitutka, která sedí na šelmě brunátné, oděná takto, která měla sedm hlav a deset rohů. Pamatujete si to? „A měla ve své ruce zlatý koflík špíny a své ohavnosti." To bylo její učení, které předkládala lidem. A jsme u toho, moji bratři. Jsme na konci času.

²¹⁷ Malé děti, nikdy nevíme, ale možná se nikdy nedožijeme toho, že se sem večer vrátíme. Nemusíme se dožít toho, že se jeden s druhým uvidíme. Nevím. Ale konec je tak blízko, konec je tak blízko. Zde je Písmo. Zde je absolutní, dokonalý důkaz Písma.

²¹⁸ A jestliže zde bylo něco, čemu jste neporozuměli, napište mi kratičkou poznámku a oznamte mi to. Vidíte? Řekněte něco. Někteří z vás bratři, kteří posloucháte pásky, v jiných částech, jestliže existuje něco, v čem mohu být nápomocen, oznamte mi to. Můžete se mnou nesouhlasit a já mohu nesouhlasit s vaší organizací; nikoli s vámi, nýbrž se systémem vaší organizace. Nesouhlasím s katolickými lidmi. Nechci tím říci, že nemám rád katolíky, nemám rád lidskou organizaci. To není to. Miluji všechny lidi, ale nesouhlasím s tím systémem, který udržuje lidi v naprosté svázanosti. Toto je systém. To je to.

²¹⁹ Nebyl jsem proti Německu; jednalo se o nacizmus. Nebyl jsem proti Italům; to byl ten—ten fašizmus. A pamatujte, učinil jsem v tom čase ještě jednu předpověď, pouze předpověď a mnozí z vás starousedlíků si to pamatují. Řekl jsem: „Jsou zde tři „izmy", které se pokoušejí zmocnit dnešního světa: fašizmus, nacizmus a komunizmus." A co jsem řekl? „Všechny skončí v komunizmu."

²²⁰ A potom jsem vás všechny přiměl znovu opakovat: „Dávejte pozor na Rusko." Pamatujte si to? „Dávejte pozor na Rusko. Ono to všechno skončí v komunizmu."

A nakonec to všechno skončí v katolicizmu. Pamatujte, to všechno v konečné době skončí v katolicizmu. To naprosto souhlasí. To je v tom boji v Armageddonu, rovnou zde, když přijde Kristus, On Sám.

²²¹ Ale ti tři proroci. . . spíše ty tři a půl roku, totiž Zjevení 11,3, četli jste to mnohokrát: „A dám dvěma svědkům Svým, kteří budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dnů." Kolik to je, tisíc dvě stě šedesát dnů? Tři a půl roku. „A zsmordovaní ležeti budou na ulici," právě v polovině toho sedmdesátého týdne.

A tak, vidíte kde je těch sedmdesát Danielových týdnů? Vidíte, kde žijeme? [Shromáždění odpovídá: „Amen."—vyd.] Jsme na konci, mí milovaní přátelé. Jsme na konci. Ty dny. . .

Národy se hroutí, Izrael se probouzí,
 znamení předpověděná proroky; (Tu to
 máme.)
 dny pohanů jsou sečteny, (zde) obtížená
 soužením;
 „vraťte se, rozptýlení, do svých domovů.”

Zpívejme to nyní:

Den vykoupení je blízko,
 lidská srdce selhávají strachem;
 buďte plní Ducha, ozdobte a očist'te své
 lampy,
 pohled'te vzhůru, vaše vykoupení je blízko!

Ó, ale! Není to nádherné?

Národy se hroutí, Izrael se probouzí,
 znamení předpověděná proroky;
 dny pohanů jsou sečteny, obtíženy soužením;
 „vraťte se, rozptýlení, do svých domovů.”

Nyní společně.

Den vykoupení je blízko,
 lidská srdce selhávají strachem;
 buďte plní Ducha, ozdobte a očist'te své
 lampy,
 pohled'te vzhůru, vaše vykoupení je blízko!

Dovolte mi zazpívat krátkou sloku.

Falešní proroci lžou, popírají Boží Pravdu,
 že Ježíš Kristus je náš Bůh;

Učinili z Něj třetí Osobu. Vy to znáte. Ale, tím On není. On
 je naším Bohem.

Ale my kráčíme, kam kráčeli apoštolé.

Neboť den vykoupení je blízko,
 lidská srdce selhávají strachem;
 buďte plní Ducha, ozdobte a očist'te své
 lampy,
 pohled'te vzhůru, vaše vykoupení je blízko!

²²² Nejste rádi? Zpět k Poselství, bratře. Zpět k originálu! Zpět
 k letnicím! Zpět k opravdovému požehnání! Zpět ke Jménu
 Ježíše Krista! Zpět ke křtu Duchem Svatým! Zpět k znamením
 a zázrakům! Zpět k letnicím! Pryč s organizací! Zpět k Duchu
 Svatému! On je naším Učitelem.

Neboť den vykoupení se blíží,
 lidská srdce selhávají strachem;
 buďte plní Ducha, ozdobte a očist'te své
 lampy,
 pohled'te vzhůru, vaše vykoupení je blízko!

223 Není to nádherné? Co řekl prorok? „Přijde čas, kdy nebudete s to říci, zda je noc nebo den.“ Pohleďte, jak to bylo. Vidíte? Ó, tak špatné během těch církevních věků!

Ale bude Světlo v čas večera,
stezka do Slávy, kterou jistě naleznete;
vodní cestou je dnešní Světlo,
pochován být ve vzácném Jménu Ježíš.
Mladí a staří, kajte se ze svých hříchů,
Duch Svatý jistě vejde dovnitř;
Večerní Světlo přišlo,
je to skutečnost, že Bůh a Kristus jsou Jedno.
Ale bude Světlo (Všichni společně!) v čas
večera,
stezka do Slávy, kterou jistě naleznete;
vodní cestou je dnešní Světlo,
pochován být ve vzácném Jménu Ježíš.
Mladí a staří, kajte se ze svých hříchů,
Duch Svatý jistě vejde dovnitř;
večerní Světlo přišlo,
je to skutečnost, že Bůh a Kristus jsou Jedno.
(Nikoli tři; nýbrž Jeden!)

224 Zpět k Poselství! Zpět k počátku! Zpět k tomu, co učil Pavel! Zpět ke křtu, kterým křtil! On viděl lidi pokřtěné jiným způsobem; řekl jim, aby přišli a nechali se pokřtít znovu. On řekl: „Kdyby přišel Anděl z nebe a kázal něco jiného, budiž proklet.“ A tak, to znamená zpět k Poselství, přátelé! Je večerní čas.

225 Ó, já Jej tolik miluji! Vy také? [Shromáždění odpovídá: „Amen.“—vyd.] Kolik z vás může nyní vidět Danielův sedmdesátý týden a rozumí, co tento sedmdesátý týden znamená? Kolik z vás tomu věří? Řekněte: „Amen.“ [„Amen!“] Amen! Sláva Bohu!

226 A teď, co je ta další věc? Nyní Sedm Pečetí. Pustíme se do toho, jakmile Pán dovolí. Nevím, kdy to bude. Kdykoli On vyjádří k tomu souhlas, pak se do toho ihned dáme. Potom budeme mít dlouhé, dlouhé shromáždění, neboť to zabere od 6. do 19. kapitoly, abychom se skrz to, při mém pozvolném tempu, dostali.

227 A teď, nechci, aby odsud někdo odešel, aniž by toto pochopil. Pásky se stále točí. Chci, aby to nikdo nepochopil špatně. Nepochopte to špatně a neříkejte: „Bratr Branham řekl, že Ježíš přijde v roce 1977. Nikdy jsem takovou věc neřekl. Ježíš bude přijít třeba dnes. Ale předpověděl jsem, že se mezi rokem 33 a 77 něco stane, a že se tyto věci, které jsem viděl ve vidění, uskuteční, stanou se. A pět z nich se už stalo. A věřím, že pomocí těch atomových věcí, které nyní máme. . .

²²⁸ Viděli jste, co právě řekl náš prezident? Přeje si další válku. Chce udělat z—z Berlína vzor, řekl. Chce z toho udělat vzor. A co Kuba, kterou máme za humny? Proč z ní neučinit vzor? Co si o tom myslíte? Ó, takový nesmysl! Vidíte?

²²⁹ Ó, bratře, jsme na konci. Oni se chystají. . . Stane se právě to, co řekl Bůh, a proto, jaký—jaký má smysl dělat něco jiného, jen číst to, co On řekl, a dávání do pořádku a připravování se na to. A necht' to potom přijde. Čekáme na to.

Čekáme příchod toho šťastného Dne Milénia,
kdy přijde náš požehnaný Pán a vytrhne Svou
očekávající Nevěstu pryč;
ó, země sténá, vzdychajíc po tom dni sladkého
uvolnění,
kdy náš Spasitel přijde opět zpět na zem.

Ó, náš Pán přichází zpět na zem,
ano, náš Pán přichází zpět na zem,
ó, satan bude svázán na tisíc let a nebudeme
mít tehdy zlosti,
potom, až Ježíš přijde zpět na zem.

Kolik z vás je připraveno? Zdvihněte své ruce. Ó, ale!

Ó, náš Pán přichází zpět na zem,

Povstaneme a podáme si ruce.

Náš Pán přichází zpět na zem,
ó, satan bude svázán na tisíc let a nebudeme
mít tehdy zlosti,
potom, až Ježíš přijde zpět na zem.

Ó, náš Pán přichází zpět na zem,
ano, náš Pán přichází zpět na zem,
ó, satan bude svázán na tisíc let a nebudeme
mít tehdy zlosti,
potom, až Ježíš přijde zpět na zem.

Ježíšův příchod zpět bude odpovědí na
pozemský žal a stesk,
neboť známost Pána naplní zem, moře a
nebesa;
Bůh odstraní každou nemoc a slzy utrpení
uschnou,
potom, až Ježíš přijde zpět na zem.

Ó, náš Pán přichází zpět na zem,
ano, náš Pán přichází zpět na zem,
ó, satan bude svázán na tisíc let a nebudeme
mít tehdy zlosti,
potom, až Ježíš přijde zpět na zem.

²³⁰ Ó, ale! Necítíte se skvěle? [Shromáždění odpovídá:
„Amen.“—vyd.] Pomyslete, přátelé, to jsou letnice, uctívání! To

jsou letnice. Zatleskejme rukama, zatímco budeme zpívat. Lidé Letnic, všichni, uvolněte se, dejte od sebe pryč tu starou metodistickou formalitu. Dělejte, zpívejte to!

Ó, náš Pán přichází zpět na zem,
ano, náš Pán přichází zpět na zem,
satan bude svázán na tisíc let a nebudeme mít
tehdy zlosti,
potom, až Ježíš přijde zpět na zem.

Ó, náš Pán přichází zpět na zem, (Bible to tak
říká!)
ano, náš Pán přichází zpět na zem,
ó, satan bude svázán na tisíc let a nebudeme
mít tehdy zlosti,
potom, až Ježíš přijde zpět na zem.

Milujete Je? [Shromáždění: „Amen.“—vyd.] V pořádku. Já Je miluji. *Miluji Je*, sestro Gibbová. Pozvedněme k Němu nyní své ruce.

Miluji Je, miluji Je,
neboť On mě miloval nejprve
a vykoupil spas-... (Kde? Rovnou na
Golgotě.)
na Golgotě.

Miluji Je, (Sláva!) miluji Je
neboť On mě miloval nejprve
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

Gabrielovy pokyny Danielovi
(*Gabriel's Instructions To Daniel*)
30. července 1961, neděli ráno

Šesterý důvod Gabrielova navštívení Daniele
(*The Sixfold Purpose Of Gabriel's Visit To Daniel*)
30. července 1961, neděli večer

Sedmdesátý Danielův týden
(*The Seventieth Week Of Daniel*)
6. srpna 1961, neděli ráno

Toto Poselství bylo proneseno bratrem Williamem Marrionem Branhamem v Branhamově modlitebně v Jeffersonville, Indiana, USA v angličtině. Bylo vynaloženo veškerého úsilí k přesnému přepisu ústního Poselství z magnetofonové pásky v tištěný text a bylo vytištěno nezkráceně a rozšiřováno Voice Of God Recordings.

V češtině vytištěno v roce 1998.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org